

11

Ribič

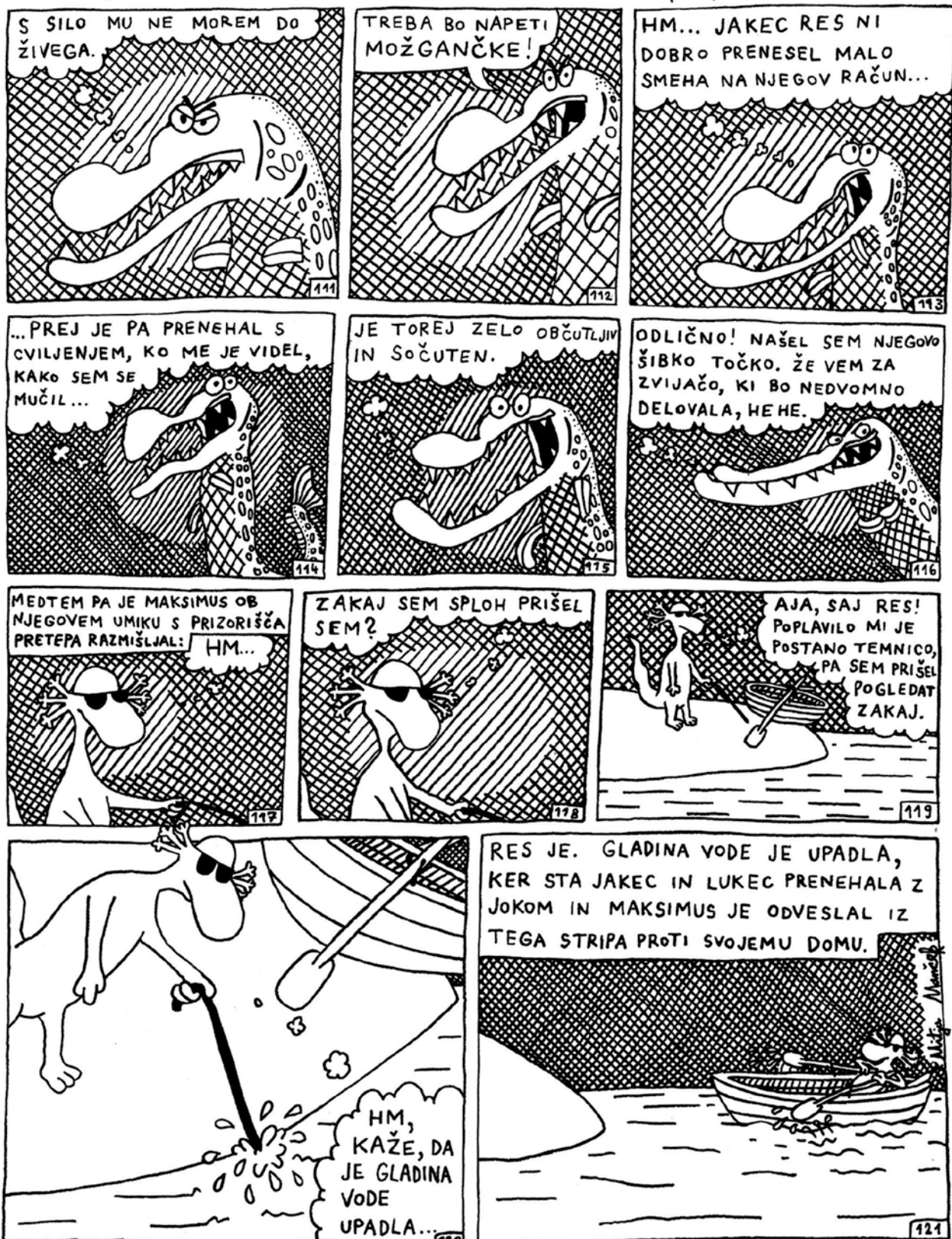
GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2023
LETNIK LXXXII
ISSN 0350-4573

Jesensko jutro na Bohinjskem jezeru (foto: J. Boršček)

ŠČUKEC IN RAKEC
LUKEC IN JAKEC

PIŠE
IN RIŠE: MITJA
MANČEK

NADALJEVANJE PRIGODNJE...

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.

Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec, Jure Ušeničnik Schifferstein,
Egon Dolenc, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:

člani:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasilo je sofinancirala Fundacija za financiranje športnih organizacij v RS.

Vsebina

RAZVEDRILO

- Ščukec Lukec in Rakec Jakec
Mitja Manček 322

UVODNIK

- Ujma
Dr. Miroslav Žaberl 324

PRAVNI KOTIČEK

- Ribolovna dovolilnica za ciprinide in roparice
Dr. Miroslav Žaberl 325

AKTUALNO

- Ko solidarnost krepí ribiškega duha in tovarištvo
Blaž Močnik 326

DELO RZS

7. seja UO RZS
Mag. Igor Miličič 328
Poročilo RZS za sestanek EAA Birmingham (VB)
Mag. Igor Miličič 328
Posvet o prihodnosti upravljanja z domorodno
potočno postrvjo 329

POPLAVE

- Ribiška družina Laško
Martin Blatnik, RD Laško 332
Sladkovodni ribiči želimo aktivno sodelovati
v poplavlni obnovi vodotokov in življenja v njih
Borut Jerše 333

OHRANIMO NARAVO

- Ob reki Muri obeležili svetovni dan rek z že
devetimi Mura festivalom
Monika Podgorelec, Anja Cigan 335

JUBILEJI

- Ribiška družina Kostonjeva na Krki praznovala
70 let uspešnega delovanja
Jože Šmejc 336
70. obletnica delovanja ribiške družine
Radovljica
Roman Zupanc 339

RIBIŠTVO

- Rečni kapič ali rečni glavoč (*neogobius fluviatilis*),
nova sladkovodna ribja vrsta za Slovenijo
Meta Povž, Franc Kosi 341

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

- Jan Samec nas je s svojim delom navdušil!
Jože Šmejc 342

SVETOVNA PRVENSTVA

- Svetovno prvenstvo v ribolovu s plovcem
Avgust Prelog 343
Utrinki s Svetovnega mladinskega prvenstva
v lovu rib z umetno muho
Ambrož Paljk 345

RIBOLOV

- Ribnik Platenka
Toni Janežič 348

REPORTAŽA

- Nepozabni Los Roques
Sebastjan Hajnšek 350

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

- Druženje za spomin
RD Postojna 355
Državno tekmovanje LRP Društva upokojencev
Ivan Lesjak 355

MLADI RIBIČ

- Lepota je v manjšem
Blaž Dominik 356

MUHARSKI KOTIČEK

- Kaj je jeseni drugače
Tomaž Modic 358

RIBIČI KUHAJO

- Ocvrte ribje palčke z bučnimi semeni in koruzno
moko
Borut Jerše 359

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2023:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	10. 1.	7. 2.	7. 3.	4. 4.	9. 5.	6. 6.	8. 8.	5. 9.	10. 10.	7. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovno zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemati elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejeli boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

UJMA

»Tistega usodnega avgustovskega petka smo bili doma. Živim v naselju Male Braslovče, v neposredni bližini reke Savinje, ki se vije pod hišo več kot pet metrov globoko. Napovedi so bile zaskrbljujoče, ker pa leta 2012 voda ni vdrla v hišo, smo bili bolj brezskrbni. Ko sem zgodaj zjutraj še v temi preveril gladino reke, sem vedel, da ne bo dobro. Poklical sem ribiškega kolega Sandija, naj mi pride pomagat prestaviti mizo in klop ob reki na višje, pod brunarico. Tja sva naložila še ostale tehnične stvari, vključno z ribiškimi priborom. Reka je podivjala nenadoma. Čez eno uro smo bili že potopljene. Skoraj dva metra vode v spodnjih prostorih hiše in brunarice, poleg tega nam je zalilo dva osebna avtomobila. Čez noč smo ostali skoraj brez vsega.«

Morda se sprašujete, kaj takšna moja oseba izpoved dela v uvodniku našega glasila. Odgovarjam: ker je povezana z reko in življenjem ob njej in v njej.

»V naslednjih dneh, ki niso bili najbolj prijetni, se je pričelo čiščenje in odmetavanje neuporabnih poplavljenih stvari. Odstranili smo vso pohištvo, vrata s podboji, parkete in vse poplavljene tehnične stvari ter pričeli s sušenjem. Izgubil sem tudi večino ribiškega pribora (ribiške hlače škornje je voda odnesla in jih zapletla med smrekove veje v višini

treh metrov kot lahko vidite v spodnji fotografiji). V tistem obdobju sem bil ponosen, da sem del slovenske skupnosti, kajti slovenska dobrosrčnost in pripravljenost pomagati se je pokazala v najlepši luči. Še posebej se je izkazala ribiška solidarnost. Ribiški prijatelji iz RD Šempeter in tudi širše so vsem nam ribičem, ki smo bili poplavljeni, izdatno pomagali. Nekateri s fizičnim delom, drugi so prevzeli z muljem umazana oblačila, da so jih oprali, ribiški prijatelj »Djoko« pa je ob praznovanju okrogle obletnice namesto daril zbral finančna sredstva za poplavljenega.«

In sedaj k bistvu. Mediji so bili v tem času polni poročanja o poplavih in škodi, ki jo je voda naredila na premoženju ljudi. Ničesar pa nismo zasledili o škodi, ki jo je ujma naredila ribam in njihovim domovanjem. Nihče se ni vprašal, koliko škode pa je ta vodna havarija naredila ribam in koliko rib je sploh preživel. Tako smo bili ribiči edini, ki smo pričeli z opozarjanjem tudi tega dela škode vodne havarije. Ob tem moramo biti pošteni, da se je država, točneje pristojno ministrstvo, ustrezno odzvalo in tudi ribiške družine kot koncesionarje v intervencijskem zakonu vključilo med prejemnike finančne pomoči in nas hkrati za določeno obdobje oprostilo plačila koncesije. Nadaljnji korak naj bi bil storjen s prihajajočim zakonom o obnovi, kjer naj bi podaljšali obdobje oprostitve plačila koncesije za oškodovane RD ter zagotovili določena finančna sredstva za obnovo poškodovanih ali uničenih ribiških in ribogojških objektov. Do sem vse lepo in prav če.

Če ne bi sledil interventni mesec »divjega zahoda«. Zaradi interventnih ukrepov se je nekontrolirano in stihijsko v vode pognalo stotero strojev in bagrov ter pričelo s sanacijo. Ker je bilo pod nujno treba zaščititi ljudi, so, ne samo vodni koncesionarji, temveč tudi drugi deležniki, posegali, odvezemali in orali po vodi. Brez obveščanja RD, brez izvajanja morebitnih potrebnih izlovov in brez potrebnega znanja o ribah prijaznih posegih. Zato se upravičeno bojimo, da bo poplavalna obnova ribam naredila veliko več škode kot sama vodna havarija.

Stanje in stihija se sedaj počasi umirjata. Z opozorili pristojnim organom in institucijam smo vsaj za silo dosegli prijaznejši odnos do vodnega okolja. Veliko in največ pa bo v nadaljevanju odvisno od posameznih ribiških družin, ki bodo bedele nad načrtovanjem ter izvajanjem bodočih posegov. In ne delajmo si utvar, da bo lahko in enostavno.

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik

§ RIBOLOVNA DOVOLILNICA ZA CIPRINIDE IN ROPARICE

NA RZS SMO PREJELI NASLEDNJE VPRAŠANJE:

Spoštovani.

„Prosim za info v vezi rekreacijskim ribolovom ob jezeru, in sicer: gospod, ki kontrolira ribolovne karte ob jezerih, je dejal, da ni dopustno hkrati oziroma istočasno lovljenje roparic in ciprinidov, temveč samo eno sorto. Ne glede na to, da je bila za vsako palico vaba primerna glede na kupljeni karti za obe sorti ribolova, se pravi ena za ciprinide in ena za roparice. Hkrati tudi pri online nakupu obeh kart na isto osebo ni bilo opozorila niti ni bil onemogočen nakup. (naslov pobudnice vprašanja je v uredništvu)

Dejansko stanje oziroma problem je naslednji: pobudnica, mati mladega ribiča, je za isti dan in za isto osebo online kupila dve ribolovni dovolilnici, eno za ribolov krapovcev in drugo za ribolov plenilk. Ob čuvajski kontroli je bila opozorjena, da istočasno izvajanje obeh vrst ribolova ni dovoljeno. Poglejmo, kaj pravijo pravna ribiška pravila.

Zakon o sladkovodnem ribištvu ne vsebuje posebnih določb o načinu izvajanja ribolova, temveč v 24. členu daje zgolj napotilo oz. pooblastilo pristojnemu ministru za kmetijstvo, da s podzakonsnim aktom podrobneje predpiše ribolovni režim. Tako je minister izdal podzakonski akt - Pravilnik o ribolovnem režimu v celinskih vodah, kjer v poglavju o ribolovnih načinih predpisovalec najprej zapiše, da je izvajanje ribolova dovoljeno le z ribiško palico. *Argumentum at contrario* (razlogovanje po nasprotnem) to pomeni, da je izvajanje ribolova na kakršenkoli drug način prepovedano. V nadaljevanju pa pravilnik, glede ribolovnih načinov, določa naslednje:

„10. člen

(ribolovni načini)

(1) Ribolov je dovoljen le z ribiško palico.

(2) Na ribiški palici je lahko naveza le z eno vabo.

(3) Ribolov se lahko izvaja hkrati z največ dvema ribiškima palicama.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je ribolov krapovcev na tek-movanjih v lovu krapov z obtežilnikom dovoljen z več ribiškimi palicami v skladu s pravili Ribiške zveze Slovenije.

(5) Ribolov vseh vrst postrvi, sulca, lipana, ščuke, smuča, soma in bolena se izvaja le z eno ribiško palico.

V tem členu pravilnik ni popolnoma jasn. Razberemo lahko, da je lov krapovcev dovoljen z največ dvema ribiškima palicama, lov salmonidnih vrst rib, plenilk in bolena pa zgolj z eno ribiško palico. Določbo lahko razumemo, da navedenih vrst rib ne moremo loviti z dvema ribiškima palicama hkrati. Navsezadnje je tudi praktično nemogoče izvajati tehniko muharjenja ali blinkarjenja istočasno z dvema ribiškima palicama. Ostaja odprto vprašanje, ali lahko ob dveh veljavnih ribolovnih dovolilnicah za krapovce in plenilke istočasno izvajamo (statični) ribolov, kjer na eno ribiško palico lovimo krapovce, na drugo pa plenilke.

V kaznovalnem pravu (mednje spadajo tudi prekrški) velja pravilo, da je dovoljeno vse tisto, kar ni posebej prepovedano. Zato bi lahko razlagali, da v primeru, da ima ribič veljavni ribolovni dovolilnici za obe vrsti ribolova, lahko hkrati izvaja obe vrsti ribolova. Z eno ribiško palico izvaja ribolov krapovcev, z drugo ribiško palico pa lov plenilk. S tem ne krši tretjega odstavka tega

člena (največ dve palici) niti petega odstavka (plenilke lovi samo na eno ribiško palico). Je pa s praktičnega vidika takšno izvajanje ribolova vprašljivo, saj v primeru lova plenilk na umetne vabe ribič ni statičen, temveč se giblje ob obali, kar pomeni da v tem primeru ne more nadzirati druge - krapovske ribiške palice, kar je z vidika etičnosti izvajanja ribolova v primeru prijema neustrezno. Izjema bi bila v primeru, da je lov plenilk izjemoma dovoljen na mrtvo ribo, ribič pa z drugo ribiško palico na istem mestu lovi t. i. ribji drobiž.

Zaključek: Določilo o številu ribiških palic, s katerimi se lahko izvaja ribolov, ni popolnoma jasno. Izmenično izvajanje posameznega načina ribolova ni vprašljivo, saj ima ribič veljavni ribolovni dovolilnici za oba načina. V primeru istočasnega izvajanja ribolova na dve ribiški palici, ko ribič z eno ribiško palico lovi krapovce, z drugo pa plenilke, pa je lahko v primeru, da se ribič ne nahaja ob svoji krapovski ribiški palici, takšno izvajanje ribolova etično vprašljivo. Vsekakor sem mnenja, da v primeru sprožitve prekrškovnega postopka, prekrškovni organ (ribiška inšpekcija) domnevemu kršitelju zaradi nejasnosti predpisa ne bi izrekla globe.

dr. Miroslav Žaberl, univ. dipl. iur.

Uporabljeni viri:

Zakon o sladkovodnem ribištvu, Ur. list RS, št. 61/06;
Pravilnik o ribolovnem režimu v celinskih vodah, Ur. list RS, št. 99/07 in 75/10.

Foto: arhiv RZS

KO SOLIDARNOST KREPI RIBIŠKEGA DUHA IN TOVARIŠTVO

Pomagati ali ne prizadetim ribiškim organizacijam po poplavih za RD Tolmin, sploh ni bilo vprašanje. Le pomisliti je bilo treba, v kakšni stiski bi se znašli, če bi denimo Tolminka divjala tako, kot je Savinja in nam uničila vse, kar imamo. Zgrozili smo se! Pomagali bomo tako ali drugače vsem, je brez obotavljanja sklenil upravni odbor, začeli pa bomo, kjer je bilo najhujše. Tako smo sredi septembra pripravili dobrodelni skupni lov in piknik, kjer smo zbirali denar za pomoč Ribiški družini Ljubno ob Savinji.

Poznopoletni ribiški piknik je bil sicer velika želja tolminskih ribičev, s čimer bi obudili dolgoletno tradicijo, ki je zaradi tega in onega skozi čas zamrla, vse poskuse obuditve pa je zatrla še pandemija koronavirusa. Tokrat pa ni bilo več izgovorov in poleg članstva smo z veseljem povabili še njihove bližnje in ribiške prijatelje ter ribiške goste, ki so se mudili na vodah RD Tolmin.

Pred piknikom je bil na vrsti ribolov, a ni šlo za tekmovanje, temveč za druženje. Mnoge je pričakalo megleno jutro, ki je v tolminski kotlini jesenski zaščitni znak. Uspeh je bil seveda zagotovljen za večino, tudi za nadobudneže, ki so se mudili v spremstvu mentorjev na Soči, večinoma pa na Bači.

Pred poldnevom pa so se vsem že začeli oglašati želodci in na velikem prostoru Športnega društva Lahncja ob vasi Volarje, le lučaj stran od reke Soče, je že prav lepo dišalo. Pridružila se nam je še peterica predstavnikov RD Ljubno, ki so se v imenu družine prišli zahvaliti, še preden je prvi evro kapnil v škatlo za dobrodelne prispevke.

Uplen dneva za Luko Lukmana s soško lepoticco. Foto Luka Lukman

Bratska ljubezen je bila nagrajena fotografija dneva. Samo in Vitan Gorjan sta uje-la lipana. (foto Vitan Gorjan)

Tombola je bila prijetna popestritev dobrodelnega družabnega dodogka. Ves finančni izplen je šel v roke ribičem Ljubnega. (foto: Blaž Močnik)

Med prisotnimi pa je bil tudi Blaž Zidarič iz kobariške ribogojnice Zavoda za ribištvo. Dva dneva pred piknikom je opravil svoj zadnji delovni dan pred odhodom v zaslužen pokoj, RD Tolmin pa mu je dala zahvalo za dolgoletno sodelovanje na področju ribogojstva. Srečno, Blaž!

Vrhunec družabnosti je bila dobrodelna tombola, kjer se nam je pridružil še župan občine Tolmin Alen Červ. S prostovoljnimi prispevki, ki smo jih zbirali tudi prek TRR-računa, tombolo, donacijami in z delnim izkupičkom prodanih turističnih kart sobotnega ribolova, smo zbrali kar 2500 evrov!!! Dolga in iskrena zahvala je kmalu priromala na naš naslov, za nas pa je predsednik Gregor Križnik še povedal: »Ujma, ki nas je doletela, je za tiste, ki je niso doživeli v živo oziroma tiste, ki v živo niso videli razdejanja, pravzaprav nekaj nepojmljivega. Ves trud vseh dose-danjih vodstev, članov in prijateljev družine je bil uničen v nekaj urah. Ko dobesedno čez noč ostaneš brez vsega, niti ne pomisliš,

Zamejski mladenič Jari s šarenko, ki je preseгла 50 centimetrov. (foto: Danijel Račetič)

Blaž Židarič iz Zavoda za ribištvo odhaja v pokoj, predsednik RD Tolmin Aljoša Križnik pa se mu je zahvalil za dolgoletno sodelovanje. (foto Blaž Močnik)

Vodstvu tolminske in ljubenske ribiške družine sta se zavezali tudi k nadaljnjemu sodelovanju. (foto Blaž Močnik)

nekaterim ribiškimi družinam po 10 članskih ribiških knjižic za člane ribiške družine, vsaka pa bo vključevala 10 ribolovnih dni *ujemi/spusti*. »Tako Vam želimo omogočiti, da vaši člani uživajo v ribolovu na naših vodnih območjih, saj pri Vas to ne bo mogoče oziroma bo oteženo. V težkih trenutkih, ko narava preizkuša našo trdnost, je pomoč bližnjim most med našimi srci in njihovo potrebo. Skupaj z ribiškimi družinami, ki so bile prizadete v poplavih, gradimo ne le obnovo, temveč tudi povezanost in upanje v boljši jutri,« pa je vse skupaj sklenil predsednik RD Tolmin Aljoša Križnik.

Besedilo: Blaž Močnik

da bi prosil koga za pomoč, sploh če si navajen biti neodvisen, samozadosten.«

Gesta Ribiške družine Tolmin je ljubno zato toliko bolj prijetno presenetila. Križnik dodaja, da zato ker da je prišla s strani družine, s katero doslej ni bilo posebnih stikov: »Ponujeno pomoč smo sprejeli s cmokom v grlu, saj sami dobro vemo, koliko dela se skriva za vsakim evrom, ki pride na račun ribiških družin v Sloveniji. Kljub škodi, ki presega milijon in pol evrov, smo veseli, da nismo ostali sami in naša želja je, da se ob letu snidemo s predstavniki Ribiške družine Tolmin skupaj pa tudi s predstavniki Ribiške družine Kočevje, Ribiške družine Ribnica in Kluba Blanskih ribičev, saj ste nam priskočili na pomoč brez besede in takrat, ko smo pomoč najbolj potrebovali! Tega ljubenski ribiči ne bomo pozabili.«

S tem pa solidarnostne, finančne ali fizične pomoči s strani RD Tolmin še ne bo konec. UO je na zadnji seji sklenil, da podari

Trgovina Kostevc
Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje

SIMMS Freestone set - hlačni škornji in čevlji

Redna cena: 669,80 €
Akcijska cena:
569,00 €

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si
TRGOVINA KOSTEVČ | WWW.KOSTEVČ.SI

7. seja UO RZS

Osnovna točka dnevnega reda sedme redne seje UO RZS, ki je potekala 7. septembra v prostorih RZS, je bilo stanje po katastrofalnih poplavih po 4. 8. 2023. Skupna ugotovitev je, da se je RZS pravočasno odzvala na posledice vodne ujme z dopisi na Vlado Republike Slovenije in pristojne državne institucije. V zadnjih dneh se je izkazala problematika interventnega urejanja vodotokov, kar je omogočil nososprejeti Zakon o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (ZIUOPZP). Zakon določa, da se izredni ukrepi zaradi škodljivega delovanja voda lahko izvajajo do 30. junija naslednje leto. Več RD nas je obvestilo, da so opazili gradbeno mehanizacijo v vodotokih svojih ribiških okolišev, a brez predhodnega opozorila o izvedbi del ali vsaj o zahtevi za interventni elektro izlov rib. Prav tako se je v praksi pokazalo, da občine kot glavni naročniki sanacijskih /gradbenih del vodotokov izvedbo le-teh zaupajo podjetjem, ki niso koncesionarij Direkcije za vode (DRSV) oz. niso večša posegov v vode. Iz tega sledi upravičena zaskrbljenost vodstev RD, ki so jih prizadele poplave, da bodo lahko njihovi revirji trajno poškodovani, ne samo zaradi poplav, ampak tudi zaradi neznanja. Po pregledu ZIUOPZP člani UO RZS ugotavljajo, da novi zakon v ničemer ne odvezuje izvajalcev gradbenih del v vodotokih od pravočasnega obveščanja RD o gradbenih posegih. RZS bo na ministrstvo za naravne vire in DRSV naslovilo dopis s predlogom protokola sprotnega obveščanja RD o izvajanju interventnih posegov v vodotoke. RZS bo prav tako opozorila na umanjkanje podatka o ceni postrvi na uradnem ceniku Uprave RS za zaščito in reševanje, ki ga morajo izpolniti RD. Sprejet je bil predlog, da RZS iz društvenega sklada nameni denarna sredstva za pomoč prizadetim RD za porabljanje opustošenih vodotokov. Določena je delovna skupina treh članov upravnega odbora, katerih naloga je pripraviti razdelilnik denarnih sredstev. Prisotni funkcionarji so se strinjali, da bo RD zaradi posledic ujme v prihodnosti pestil izpad ribolova zaradi dolgotrajnosti interventnih posegov v vodotoke. Te posege ZIUOPZP dopušča do konca junija naslednje leto. Voda bo dolgotrajno kalna zaradi gradbenih del, kar zmanjšuje možnost uspešnega ribolova. Prišlo bo do izpada prodaje turističnih ribolovnih dovolilnic, istočasno je pričakovati tudi upad članstva v RD. Gospodarji RD imajo težave z nakupom kategorij rib t. i. ribjega drobiža za sanacijska vlaganja v prizadete vode. Take vrste rib so sestavni del vodnega

biotopa, a jih je na tržišču težko kupiti. Čeprav ZIUOPZP predvideva oprostitev dveh delov koncesij (za tekoče in naslednje leto) prizadetim RD, pa se člani UO strinjajo, da je to dejanje države premalo. RZS bo s predlogom o oprostitvi plačevanja koncesije za več let poskusila ponovno, in sicer v predvidenem bodočem zakonu o obnovi po poplavih.

Člani UO so obravnavali tudi predlog povišanja koncesijskih dajatev za RD; ki je bil poslan v javno obravnavo v času poletnih počitnic in pred poplavi. Slednje so vplivale na časovnico sestanka vodstva RZS s predstavniki ministrstva, zato je bil predvideni sestanek 17. 8. sporazumno odpovedan. RZS meni, da se pri izračunih upošteva število izkoriščenih, ne možnih ribolovnih dni. V zadnjem predlogu uredbe MKGP tega načela ni upoštevalo. RZS bo zahtevala tudi, da se ustrezno ovrednoti prostovoljno delo ribičev v RD in bo posodobila študijo vrednotenja dela RD iz leta 2008. Ribiči smo primerljivi z dejavnostjo lovcev, ki jim država priznava izvajanje nalog v državnem interesu. Te naloge so zelo podobne ribiškimi, zato dve podobni nevladni organizaciji ne moreta istega problema imeti rešenega na dva različna načina.

Pri točki seznanitve so člani UO RZS imenovali dva dodatna predsednika izpitnih komisij za ribiške izpite z območja Gorenjske. Seznanili so se z zaključkom letošnjega mednarodnega muhar-sko-vezalskega natečaja kot tudi z zaključki kongresa Skupnosti športnih ribičev Alpe - Jadran, ki je svoj sedež iz Hrvaške preselilo na Madžarsko. Na prošnjo Centralne tehniške knjižnice Univerze v Ljubljani bo RZS poslala podatke o leta 2017 končanem »citizen science« projekt *Ujemite naravo!*, ki bo vključen v evropsko mrežo podobnih projektov. RZS je bila na tekmovalnem področju pri FIPS Mouche zaradi posledic poplav prisiljena odpovedati se organizaciji evropskega prvenstva v muharjenju za člane, ki bi potekalo 2024 na Savinji.

Na področju promocijskih dejavnosti je komisija RZS v septembru zaključila natečaj za najboljšo fotografijo za ribiški koledar 2024. Prav tako se je delegacija RZS srečala s predstavniki sejmišča Gornja Radgona glede ribiškega sejma v letu 2024 ter se dogovorila o vseh možnih predstavitev aktivnosti ribičev lokalnega in tudi širšega območja. Člani UO RZS so se seznanili tudi z nadaljevanjem aktivnosti promocije slovenskih ribolovnih revirjev v specializiranih tujih ribiških časopisih.

sekretar mag. Igor Miličič

SODELOVANJE RZS NA LETNI GENERALNI SKUPŠČINI EVROPSKE RIBIŠKE ZVEZE (EAA)

Poročilo RZS za sestanek EAA Birmingham

4. avgusta 2023 je Slovenija doživela najhujše poplave v svoji zgodovini. Materialna škoda je velika, prav tako kot škoda prizadeta ribiškimi revirjem. Najhuje je bil prizadet osrednji del Slovenije – porečje Savinje s pritoki. Precejšnja škoda je povzročila tudi reka Sava v področju Ljubljane, prav tako kot njeni pritoki, kot je reka Sora. Na področju Koroške je poplava uničila ves ribji živelj v malih pritokih, ki predstavljajo najboljši habitat domorodni donavski potočni postrvi. Ribiške

družine so bile prizadete zaradi obsežne materialne škode na svoji društveni lastnini – tako na ribolovnih revirjih, na tehnični opremi, v pisarnah in podobno. Po uradnih ocenah Ministrstva za kmetijstvo se škoda giblje v višini preko 6 milijonov evrov, kar vključuje 700.000 eur škode na stavbah, 500.000 eur škode na različni opremi, več kot 2,6 milijona eur na prostoživečem ribjem živelju in v ribogojnicah, skupaj z 2,2 milijona eur škode zaradi izpada prihodka.

Če kot primer vzamemo reko Savinjo, ki je poznana po močnih populacijah potočne postrvi, sulca in krapovskih vrst rib, kot sta mrena podust in klen, se ribiči bojijo, da je zaradi poplav izgubljena večina populacije teh rib (ocene izgub sežejo do 90 % ribjega staleža pred poplavo). Zaradi nenehnih sanacijskih del po ujmi je nemogoče oceniti dejansko izgubo ribjega staleža z metodo elektroribolova. Zaradi strahu populacije pred predvidenimi jesenskimi nalivi so sanacijska dela na rekah v polnem zamahu. Skladno z novo zakonodajo (intervencijski zakon), ki ga je sprejela slovenska vlada, je zaznati veliko naglico za urejanje vseh vodotokov po državi, ne zgolj tistih, ki so nedavno poplavljeni. To nam ribičem povzroča veliko skrb, kajti še večje škode zaradi regulacije vodotokov na ribjih habitatih (npr. potočne postrvi) – kot jo je že naredila sama poplava – si ne želimo. V tem trenutku še ne moremo stopiti v stik z ministrom za naravo

in se dogovoriti, kako zaščititi ribe in njihove habitate, čeprav smo na ministrstvo poslali že več dopisov.

Obdobje okrevanja po ujmi bo nedvomno dolgo in se bo merilo v pretečenih letih. Ribiški turizem in prihodki, ki jih ta prinaša, bodo doživeli hud udarec v vseh prizadetih območjih. Na RZS se bojimo znatnega upada števila članstva v ribiških družinah, ker le-ti ne bodo več mogli loviti v svojih domačih revirjih. Članarina je glavni vir prihodka ribiških družin za nabavo rib za repopulacijo; upad članstva lahko povzroči spiralni učinek, ki lahko povzroči še daljše okrevanje za prizadete ribiške družine. Kot krovna zveza ribičev smo zato hvaležni za vsako pomoč od države same kot od ribiških prijateljev, kamor spada tudi EAA. Članicam EAA smo hvaležni, da smo lahko prek njih nagovorili evropske ribiče s prošnjo po donacijah za repopulacijo.

mag. Igor Miličič,
sekretar RZS

POSVET O PRIHODNOSTI UPRAVLJANJA Z DOMORODNO POTOČNO POSTRVJO

Na Brdu pri Lukovici so se zbrali predstavniki ribiških družin, ki sta jim Zavod za ribištvo Slovenije in Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani pripravila strokovni posvet o upravljanju s potočno postrvjo. Predstavili so dognanja triletnega projekta, ki je raziskoval, kaj točno se dogaja s potočno postrvjo pri nas, obenem pa so predstavili tudi strategijo za ribiško upravljanje s to vrsto v prihodnosti.

V uvodnem nagovoru je predsednik Ribiške zveze Slovenije **dr. Miroslav Žaberl** poudaril, da ribiče že dolgo zanima, kaj natančno se dogaja s potočno postrvjo. Kljub temu da se ribiške družine trudijo gojiti in vlagati to vrsto, izgleda, da so mnogi naporji na koncu jalovi.

Na biotehniški fakulteti so v prvi vrsti pregledali ogromno relevantne literature na to temo, ki bi lahko pomagala pri zdravi in genetsko raznovrstni populaciji potočne postrvi v Sloveniji. **Dr. Aleš Snoj** je opozoril, da v tujih državah, kjer živi potočna postrv, ogromno energije in denarja vložijo v upravljanje s to vrsto, po drugi strani pa vsi ti, ki se trudijo z upravljanjem, poročajo o izginotju divjih rib in veliko slabšemu ribolovu kot v preteklosti.

Poudaril je, da tega pojava ne povzroča slabo ribiško upravljanje, ampak številni drugi dejavniki: "Obstajajo številna podjetja in institucije, ki nam zastrupljajo vode, jih regulirajo in zajezujejo, poleg tega pa se moramo zdaj ubadati še s posledicami spremembe klime. Zagotovo obstajajo objektivni dejavniki, ki ogrožajo divjo populacijo postrvi."

Obenem pa je tudi izpostavil pomembno dejstvo, da poleg teh očitnih dejavnikov obstaja še vrsta malo manj očitnih, ki na populacijo divje potočne postrvi vplivajo bolj, kot so sprva mislili strokovnjaki in ribiči. Izmed teh dejavnikov je najpomembnejši gotovo poribljanje, na katerega imajo ribiči in ribiške družine neposreden vpliv, na objektivne pač ne. Za poribljanje se uporablja atlantska ribogojniška postrv oziroma udomačena potočna postrv, zato je njeno preživetje postalo odvisno od človekove oskrbe. Ta vrsta je 100-odstotno prilagojena na življenje

Posveta so se udeležili predstavniki različnih ribiških družin.

v ribogojnicah, a jo uporablja tudi za poribljanje naravnih vodotokov, kjer ima atlantska postrv težave s preživetjem, obenem pa homogenizira gensko raznovrstnost v vodotokih, kar dolgoročno povzroči neprilagojenost celotne populacije na življenje v naravnem vodotoku. Navadna pestra genetska raznolikost pri tej vrsti (prilagaja se okolju, v katerem živi), ki je ne nazadnje omogočila prilagoditev na življenje v ribogojnicah, je zaradi poribljanja z udomačeno postrvjo praktično onemogočena. "Bolj kot je populacije genetsko pestra, večja je njena možnost preživetja," poudarja dr. Snoj.

Govorniki na posvetu o ribiškem upravljanju z domorodno potočno postrvjo: dr. Maša Zabrc, dr. Aleš Snoj, dr. Jernej Bravničar (z leve proti desni)

Dr. Jernej Bravničar z ljubljanske Biotehniške fakultete je poudaril, da sta atlantska in divja postrv gensko na popolnoma različnih straneh spektra, obenem pa je genetska pestrost atlantske postrvi zelo okrnjena, zato ne gre pričakovati, da bi se ta lahko prilagodila na spreminjajoče se razmere v vodotokih. Pri genskem pregledu v različnih vodotokih so na fakulteti ugotovili, da je največja genetska pestrost pri potočnih postrveh prisotna v najbolj odročnih in nedostopnih vodotokih, navadno v tistih, v katerih ni ribiškega upravljanja. Pomen genetske pestrosti je dr. Bravničar orisal s primerjavo pri drugih živalskih vrstah: *“To je tako, kot če bi od udomaćenega psa pričakovali, da bo v naravi opravljal ekološko funkcijo volka.”* Čeprav lahko udomaćena in divja postrv na prvi pogled izgledata dokaj podobno, enake ekološke funkcije nikakor ne moreta opravljati. Raziskovalci so našli zgolj 24 čistih domorodnih populacij na šestih območjih, pa še te so bile dokaj majhne.

Pri starejših plemenskih jatah so prav tako odkrili nizko raven domorodnosti, medtem ko so plemenske jate po “novejšem pristopu” 70-odstotno domorodne, skoraj nobena plemenska jata pa ni popolnoma “čista.” Odkrili so tudi, da se z novim upravljanjem ohrani neko povprečje 70-odstotne domorodnosti, kar še omogoča preživetje v ribogojnici, hkrati pa se ohranja donavski delež. *“Stopnja preživetja v ribogojnici je obratno sorazmerna s stopnjo preživetja potočne postrvi v naravi,”* je bil jasen dr. Bravničar in dodal, da je eden izmed možnih ukrepov za večjo gensko raznolikost potočne postrvi ta, da bi

se samce smukalo v naravi, da pa bi enako storili s samicami, pa je praktično nemogoče, saj niso vse primerne za smukanje. Poudaril je še, da je take mladice treba kar se da hitro vrniti nazaj v vodotok, saj se z vsakim razvojnem stadijem mladice viša selekcijski pritisk. Predlagal je še, da se delež domorodni delež plemenskih jat dvigne na 50 odstotkov.

Dr. Daša Zabrc z Zavoda za ribištvo Slovenije je potem, ko so udeleženci dobili jasno teoretično in analitično sliko, predstavila strategijo ribiškega upravljanja s potočno postrvjo, ki temelji na najnovejših strokovnih dognanjih. Poudarila je, da se potočna postrv v Sloveniji še lahko drsti tam, kjer so za to ustrezni pogoji. Strategijo bo po njenih besedah treba vpeljati postopno in v daljšem obdobju: *“Pričakuje se, da bi se te prilagoditve zgodile do leta 2028.”*

Predvsem je poudarila štiri principe: *“Delo z lokalnimi populacijami, se pravi, zasleduje se genska pestrost domorodne potočne postrvi donavskega tipa, zmanjšanje vpliva ribogojniških linij atlantskega tipa in pa varovale naj bi se domorodne in prostoživeče populacije.”* Strategija bo vključena tudi v dvanajstletni program upravljanja rib PUR. Na Zavodu za ribištvo si želijo tudi ponovno vzpostaviti komisijo za nadzor plemenskih jat, ta komisija pa bi izvajala nadzor in svetovanje glede vzrejanja potočne postrvi.

V razpravi se postavlja vprašanje, ali ohraniti zdrave populacije ali zagotavljati dober ribolov na potočno postrv. Dr. Snoj je izpostavil dobre izkušnje z vlaganjem sterilnih samic domesticirane atlantske potočne postrvi za »pod trnek«, ker te ne vplivajo na drst divjih potočnih postrvi. Prav tako redna vlaganja ribogojniških potočnih postrvi niso vedno produktivna, zato je dr. Zabrc izpostavila nujnost vedenja o nosilnosti kapaciteti posameznega vodotoka za preživetje rib v njem. Po raziskavah ZZRS ulov šarenke že več let dejansko nadomešča ulov domorodne potočne postrvi, zato vidijo sicer tujerodno šarenko kot kompromisno rešitev med varovanjem divje potočne postrvi in zagotavljanjem kvalitetnega ribolova. Težava se pojavlja v prepričanju uradnikov Zavoda R Slovenije za varstvo narave ZRSVN, ki tretirajo šarenko kot vrsto, ki jo je potrebno iz odprtih voda odstraniti.

Del posveta pa smo namenili tudi predavanju **Vita Kukolje** iz Biotehniške fakultete o možnostih, da ribiči pri ribolovu opazijo proteuse-človeške ribice in druge podzemne živali, ki občasno pridejo na površje. Pred leti je tako ribič ujel potočno postrv, ki je požrla dve človeški ribici. Za raziskovalce je vsak tak podatek pomemben, zato bo RZS delila kontaktne podatke raziskovalcev na svoji spletni strani.

Besedilo in fotografije: Niko Hari

POPRAVEK

V prispevku Jubilejni pokal Alpe-Jadran in glasila Ribič, ki smo ga objavili v Ribiču 10, je prišlo do navedbe napačnih rezultatov pri tekmovanju za Pokal glasila Ribič posamezno. Prilagamo pravilno uvrstitev in fotografijo zmagovalcev.

Uredništvo

IME IN PRIIMEK	RD	TEŽA	TOČKE	MESTO
URBAN MIŠICA	NOVO MESTO-PETARSPORT	10.250	1,0	1
KLEMEN ROŽIČ ŠOŠTAR	NOVO MESTO-PETARSPORT	9.850	1,0	2
ŽAN BASTL	NOVO MESTO-PETARSPORT	2.500	1,0	3

MONSTER BITE

FISHING TACKLE

**NAJVEČJA IZBIRA
OPREME IN VAB
ZA LIGNJELOV**

monster-bite.com

Slamnikarska cesta 1a
1230 Domžale

info@monster-bite.com, 040 840 889

**KUPON
-15%**

za nakup umetnih vab za lignjelov

akcija velja do 30.11.2023

RIBIŠKA DRUŽINA LAŠKO

Ribiška družina Laško upravlja z revirji na spodnjem toku reke Savinje. V času povodenj je bil z muljem in peskom preplavljen ribnik Lava, ki je popolnoma uničen in neuporaben. Ribnik je bil namenjen predvsem mladim ribičem: tu so spoznavali ribe, tehnike ribolova in naredili prve korake do članstva. Lovna in tekmovalna trasa, ki jo je Savinja preplavila, je brez temeljite prenove neuporabna za ribolov. Ocena škode je 50 %. Gojitveni potoki so zasuti s peskom in naplavinami, preživelih rib skoraj ni. Reka Savinja, ki se je dobesedno privarila z vso gmoto, ki jo je nosila s seboj (mulj, kamenje drevesa,

Poplava Laško - Lava 2023

Poplava Laško 1 2023

Prihrumela Savinja

Vedno v pripravljenosti

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**

**Sport
DANILO**

Danilo Bižal s.p., Smladniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

plastika, fekalije, odplake), je v Laškem prestopila bregove in se razlila po mestu in okolici, skozi Rimske Toplice vse do izliva v Savo v Zidanem Mostu. Naslednje dni, ko se je reka počasi umikala v strugo, je na poljih, travnikih in brežinah pustila neizmerne količine poginulih rib. Seveda smo se ribiči RD Laško nemudoma lotili reševanja ujetih še živčih rib in jih vračali v strugo. Bili smo veseli vsake ribe, ki je odplavala v strugo, žal pa je bilo za veliko količino rib prepozno. Težko govorimo, kakšne izgube imam, vendar z zagotovostjo lahko trdimo, da zelo velike. Poraja pa se nam veliko vprašanje, v kakšnem zdravstvenem stanju so preživele ribe, glede na informacije, kaj vse je reka Savinja nosila sabo.

Vsekakor od usposobljenih in odgovornih institucij pričakujemo analizo poplavnega stanja na življenju v naših rekah in potokih. Zelo veliko je napisanega in izrečenega na temo poplave 2023, vendar imam občutek, da so na življenje v vodah pozabili.

Besedilo: Martin Blatnik, RD Laško
foto: Boris Vrabec

Ribiči RD Ljubno so se požrtvovalno borili za vsako preživelo ribo v Savinji in pritokih. Pri tem so jim pomagali tudi domačini. Reševali so preživele ribe, ki so po poplavi ostale v mulju. (foto: Matej Podkrižnik)

ŽIVLJENJE VODI

SLADKOVODNI RIBIČI ŽELIMO AKTIVNO SODELOVATI V POPOPLAVNI OBNOVI VODOTOKOV IN ŽIVLJENJA V NJIH

RZS že več kot dvajset let posveča veliko pozornosti prav sonaravnemu obnavljanju naših vodotokov in pomenu življenja v njih ter pomenu zdravih ribjih populacij. V preteklosti smo pripravili več zelo odmevnih posvetov na temo Življenje vodi. V njih so sodelovali najbolj eminentni strokovnjaki s področja varovanja narave. Državnim organom smo posredovali veliko koristnih in dobronamernih predlogov, kako ravnati z našimi vodotoki in ribjim življenjem. Žal ugotavljamo, da so bili naši predlogi vse preveč pogosto preslišani in da so prevladali nesonaravni ukrepi, gnani pogosto le z motivi velikih zaslužkov, ceno pa je plačala narava. Vendar bomo z našimi napori nadaljevali. Nedavne katastrofalne poplave so žal potrdile, da z našimi vodotoki in življenjem v njih ne ravnamo sonaravno. Pripravljamo velik strokovni posvet na temo, kako vrniti življenje vodi, ki so ga uničile nedavne katastrofalne poplave. O posvetu bomo ribiško in širšo javnost seznanili v kratkem.

Katastrofalne poplave v začetku avgusta niso ogrozile le življena ljudi in povzročile ogromno škode na premoženju, ampak so povzročile tudi veliko razdejanje v naravi, na vodotokih in življenju v njih. Razbesnela voda je v mnogih ribiških okoliših

dejansko izpraznila ribolovne vode in hkrati izničila desetletja vzornega ribiškega upravljanja.

Ribiške družine, koncesionarji za ribiško upravljanje v celinskih vodah so utrpeli veliko škodo. Utrpele so neposredno škodo na

svojem premoženju, na ribogojnicah in specializirani opremi, v valiških mladici, na tehnični opremi, potrebni za izvajanje rednih in izrednih elektro odlovih rib, voziloh za prevoz rib, društvenih objektih.

RZS je v pismu predsedniku vlade RS dr. Robertu Golobu 16. avgusta opozorila Vlado Republike Slovenije in njenega predsednika na POSLEDICE KATASTROFALNIH POPLAV NA RIBJEM ŽIVLJU IN NA DELOVANJU RIBIŠKIH DRUŽIN. Pismo je bilo v celoti objavljeno v glasilu *Ribič* v septembrski številki.

V pismu je RZS tudi posebej izpostavila hitre protipoplavne ukrepe, ki bodo najverjetneje sledili nedavni vodni havariji. Prav sladkovodni ribiči smo eni tistih, ki najbolj poznamo naše vodotoke in življenje v njih. Zato smo prepričani, da je naša zahteva, da pri vseh teh ukrepih želimo aktivno sodelovati, že v fazi načrtovanja, pa tudi v fazi realizacije več kot upravičena. Od nje ne bomo odstopili.

Posebej želimo izpostaviti, da so se v tokratni ujmi vsi nesonaravni protipoplavni ukrepi izkazali kot škodljivi, tako za ribji življenjski kot tudi za premoženje in infrastrukturo. Na to dejstvo je RZS opozorila vlado in ustrezna ministrstva že v dopisu, pred ravno letom dni, ko nas je pestila izjemna suša. Kanaliziranje, betoniranje in zgolj pohitritve vodotokov ni škodljivo le za ribji habitat, ampak za naravo in vodotoke v celoti. Še več, povzročila zgolj še več poplavne vode nižje ležečim krajem. To se je tudi ob teh katastrofalnih poplavih najbolj izkazalo prav na reki Savinji. Ribiči se počutimo večkrat nemočni, često pa se naše napore tudi tolmači narobe ali celo, da ribiči s svojimi zahtevami ovirajo hitro poplavno sanacijo. Resnica je prav obratna, sonaravna obnova ni le rešitev za vodotoke in ribe, ampak tudi za ljudi, ki živijo ob njih.

Ribiči pričakujemo, da država – prek pristojnega Zavoda za ribištvo Slovenije – takoj pristopi k inventarizaciji vseh prizadetih vodotokov, saj bomo le tako zanesljivo vedeli, kolikšna je dejanska škoda na ribjem življenju v prizadetih vodotokih. Ribiči pričakujemo tudi čimprejšnjo spremembo ribiško-gojitvenih načrtov od poplav prizadetih ribiških okolišev, skupaj s finančno in dejansko pomočjo države pri vlaganju rib v prizadete vodotoke.

Na pobudo RZS je bil 15. septembra sklican sestanek med predstavniki Zavoda za ribištvo Slovenije in Ribiške zveze Slovenije. Predlagane so bile štiri točke dnevnega reda sestanka:

- Posegi v vodotoke po interventnem zakonu in obveščanje ter sodelovanje RD in ZZRS.
- Izvajanje inventarizacij v prizadetih ribiških okoliših ter spremembe letnih načrtov upravljanja ter RGN.
- Neoporečnost in užitnost rib v prizadetih ribiških okoliših.
- Možnost poribljavanja z ribami iz drugega območja.
- Aktivnosti in pomoč zavoda prizadetim RD.

Predsednik RZS je na sestanku izpostavil problem obsežnih posegov v vodotoke, ki jih omogoča novi zakon. Naročniki teh del so povečini občine, izvajalci pa gradbena podjetja, ki nimajo potrebnega znanja o izvajanju posegov v vodotoke. Veliko je primerov, da RD izvejo o posegih šele takrat, ko so stroji že v vodi. Intervencijskih izlovov zaradi tega ni in tako se uničujejo še tiste redke ribe, ki so poplave preživele. S terena prihajajo informacije, da izvajalci, ki so jih najele lokalne skupnosti, ne upoštevajo navodil DRSV oziroma DRSV o nekaterih posegih sploh ni obveščena. Tu vidimo priložnost, da preko ribiških čuvajev pomagamo direktiji z nadzorom oziroma obveščanjem. ZZRS in RZS lahko pomagata DRSV s pripravo smernic o načinu izvedbe sanacije in preprečita nastajanje še dodatne škode na že tako prizadetih vodotokih.

RZS predlaga vzpostavitev portala za obveščanje RD o predvidenih posegih, ki bi družinam olajšale vsaj izvedbo elektroizlovov. Ključno je, da so RD pravočasno obveščene. Za ta portal/sistem obveščanja bi bila najprimernejša spletna stran DRSV. ZZRS podpira zamisel RZS o vzpostavitvi portala za obveščanje o delih.

Tudi predstavniki ZZRS so izpostavili, da se poplavalna sanacija izvaja stihijno in marsikakšen poseg se opravičuje z zahtevo po reševanju človeških življenj. Potrdili so, da izvajalci posegov v vode ribiških družin nočejo upoštevati in se izgovarjajo na interventni zakon. Interventni zakon po vedenju RZS ni odpravil obveze obve-

ščanja ribiških koncesionarjev pred gradbenimi posegi v vodotoke. Tako so zavrnil npr. RD Medvode. Prav tako načrte izvedbe del, ki jih ZZRS pošlje koncesionarjem, izvajalci del na terenu ne upoštevajo, ampak naredijo rešitev, ki se jim zdi cenejša in lažja. Žal poplave za marsikoga pomenijo tudi idealno priložnost za hiter zaslužek. Je pa bila RZS obveščena tudi o primeru dobre prakse iz RD Vrhnika; župan občine Logatec je RD obvestil o nameranih posegih. Predsednik RZS je izpostavil nujnost, da se ZZRS vrne status soglasodajalca pri upravnih postopkih poseganja v vodotoke; RZS je zato pripravljena sprožiti postopke spremembe zakonskih pravil.

Zavod za ribištvo Slovenije je že 10. avgusta zahtevala sestanek na Direkciji za vode Republike Slovenije glede predvidenega izvajanja sanacij, a odgovora sploh niso dobili. Do kontakta z direktijo bi morebiti lažje prišlo z vključitvijo sektorja za ribištvo MKGP. ZZRS že več kot tri leta ni dobil vpogleda v letne programe DRSV. Prav tako se pri DRSV poskuša čim prej doseči realizacijo portala za obveščanje RD o posegih v vodotoke. Skupaj z Zavodom ugotavljamo, da je odziv države na naše pobude slab, saj do sestanka na Direkciji za vode Republike Slovenije še do danes ni prišlo. RZS in ZZRS vztrajata pri izvedbi nujnega uskladitvenega sestanka z DRSV v najkrajšem možnem času.

Od poplav prizadeti vodotoki so s stališča ribiškega upravljanja popolnoma opustošeni. RZS je predlagala, da na takih vodotokih ZZRS prioriteto izvede inventarizacije in glede na dobljeni rezultat prilagodi RGN prizadetega ribiškega okoliša, saj je izvajanje gospodarjenja na podlagi starih RGN tu neumestno. Ribiče predvsem zanima odgovor na vprašanje, kako pristopiti k sanaciji (vlaganje rib, odstranjevanje mulja ipd.).

Predstavniki RZS in ZZRS so se dogovorili, da ZZRS pripravi osnovne smernice za RD o ravnanju glede gospodarjenja z ribjim življenjem v poplavih prizadetih vodotokih. ZZRS bo s prizadetimi RD uskladil spremembe in dopolnitve upravljaljskih aktov ribiškega upravljanja. Zaradi intervencijskih del in izvajanja protipoplavnih ukrepov bo ZZRS pričel z inventarizacijami prizadetih vodotokov v letu 2024, pri čemer je potrebno za ta del nalog, pri katerih sodelujejo tudi RD, zagotoviti dodatna finančna sredstva.

RZS je izpostavila tudi potrebo po preverjanju užitnosti mesa rib iz poplavljenih območij, saj so se v medijih pojavile objave o strupenem mulju posameznih prizadetih območij. Kako naj ribiči ravnajo v takih primerih? Država je dolžna izvajati redne preglede virov hrane.

RZS in ZZRS sta se dogovorila, da pošljeta dopis na Upravo za varno hrano glede preverjanja užitnosti rib iz od poplav prizadetih vodotokih.

Ena od tem sestanka je bila tudi možnost poribljavanja z ribami iz drugega območja. RZS in ZZRS sta se dogovorili, da glede možnosti poribljavanja z ribami iz različnih območij RZS pošlje vlogo na MKGP.

Predstavniki RZS in ZZRS so bili tudi mnenja, da bi bilo smiselno postaviti tudi vprašanje, ali lahko pridobimo kakšno pomoč iz Sklada EU za ribištvo.

Borut Jeršek

Strokovni sodelavci Zavoda za ribištvo Slovenije so 15. septembra na osnovi zaključkov pogovora med predstavniki Ribiške zveze Slovenije in Zavoda za ribištvo Slovenije pripravili Usmeritve k ribiškemu upravljanju v vodah prizadetih po poplavih avgusta 2023 in Smernice ZZRS pri izvajanju interventnih posegov v vode. Oba dokumenta sta v celoti objavljena na spletni strani RZS. Sodelavci ZZRS so ju predstavili tudi na Posvetu ZRD Celje na temo poplavalne obnove, ki je bil 19. oktobra v Ljubnem ob Savinji. Bralcem glasila *Ribič* bomo glavne poudarke iz obeh dokumentov predstavili v naslednji številki glasila *Ribič*, in sicer skupaj s predstavitevjo stanja po poplavih, škode in predstavitevjo poteka sanacije na Savinji in pritokih vseh RD ob Savinji.

OB REKI MURI OBELEŽILI SVETOVNI DAN REK Z ŽE DEVETIM MURA FESTIVALOM

Zavod RS za varstvo narave (ZRSVN) je letos v sodelovanju z zunanjimi izvajalci že devetič organiziral Mura Festival, v preteklosti imenovan kot »24 ur z reko Muro« ali še prej »BioBlitz«. Z njim smo letos prvič obeležili svetovni dan rek, ki ga po svetu praznujejo četrto nedeljo v septembru. Priljubljen Mura Festival je namenjen predvsem učencem in dijakom osnovnih ter srednjih šol obmurskih občin in njihovim učiteljem/profesorjem ter ponuja priložnost za učenje o naravi v naravi ob Muri.

Za razliko od preteklih dogodkov, ki so se večinoma dogajali v Veržaju, smo dogodke letos razpršili vzdolž reke Mure, saj smo mlade in njihove učitelje želeli peljati k reki Muri v lokalno okolje Biosfernega območja Mura, v neposredno bližino njihove šole. Tako je v petek, 22. in 29. septembra, skupno čez 200 učencev in dijakov ter učiteljev in profesorjev iz petih obmurskih šol – OŠ Gornja Radgona, OŠ Bakovci in Podružnična šola Dokležovje, Dvojezična osnovna šola II Lendava, Dvojezična srednja šola Lendava – spoznavalo reko in obrečni svet v Lisjakovi strugi v Gornji Radgoni, pri gramoznicah v Bakovcih, v rečni šoli Velika Polana pri Copekovem mlinu, pri mrtvici v Kotu in ob Muri pri cestnem mostu Dokležovje-Veržej.

Zaposleni ZRSVN smo v sodelovanju z zunanjimi izvajalci pripravili petnajst delavnic, na katerih smo predstavili vsebine, povezane z reko Muro: rastlinske in živalske vrste, ki živijo ob Muri, procese v reki, obrežno vegetacijo, poplavne gozdove, invazivne tujerodne vrste ter možne ukrepe za obnovo rečne dinamike reke Mure. Brez sodelujočih projekta LIFE Amphicon, Zavoda za gozdove Območna enota Murska Sobota, Slovenski državni gozdovi Poslovna enota Murska Sobota, Občine Velika Polana, Inštituta Lutra in projekta LIFE BOBER, zavoda Logarica, zavoda Revivo s podporo Ribiške družine Voglajna, Ribiške družine Gornja Radgona, Pomurske sekcije Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, Herpetološkega društva - Societas herpetologica slovenica, Društva študentov naravoslovja, Društva čolnarjev Dokležovje in Lovske družine Petišovci tako obsežna izvedba ne bi bila mogoča, zato se jim na tem mestu iskreno zahvaljujemo.

Tudi ribolov na suhem je zabaven in zelo primeren za spoznavanje različnih vrst rib, ki živijo v vodotokih. Bojan Vereš, arhiv Podružnične šole Dokležovje

Reka Mura šteje svoje bogastvo tudi v ribjih vrstah, ki so jih na Mura Festivalu predstavili sodelavci zavoda Revivo in Ribiške družine Gornja Radgona. Otroci so spoznali kečigo, skrivnostno prebivalko reke Mure, ter se pogovarjali o negativnih posledicah onesnaževanja, prekinitvi prehodnosti in reguliranja rek z vidika rib.

Poseben poudarek na Mura Festivalu smo dali tudi razlagi, zakaj je treba ohraniti razlívne površine ob reki, prav tako pa predstaviti ukrepov za obnovo rečne dinamike Mure, ki so bili v minulih letih izvedeni v projektu Natura Mura. Vsaka od šol je prejela tudi didaktični pripomoček »Ustvari svojo reko« za spoznavanje procesov in živega sveta ob reki, ki ga je za šole Biosfernega območja Mura v letu 2022 pripravil ZRSVN s finančno podporo takratnega Ministrstva za okolje in prostor.

V sklopu Mura Festivala je Muzej norosti Trate organiziral dogodek – Dan za Muro, ki je bil namenjen širši javnosti in na katerem so lahko udeleženci s strokovnjakom g. Bezjakom med drugim spoznali tudi ribe reke Mure.

Namen in cilj dogodka je, da se mladi in splošna javnost seznani z vsebinami varstva narave neposredno v naravi, spoznajo območje in njegovo okolico ter se poučijo o pomenu narave in procesih v naravi. Poleg tega so mladi imeli priložnost spoznati pravila vedenja v naravi in preživeti dan v naravnem okolju.

Monika Podgorelec in Anja Cigan,
Zavod RS za varstvo narave,
OE Maribor

Foto utrinki pestrega dogajanja ob Muri ob svetovnem dnevu rek konec septembra 2023.

RIBIŠKA DRUŽINA KOSTANJEVICA NA KRKI PRAZNOVALA 70 LET USPEŠNEGA DELOVANJA

Ob pomembnem slavnostnem dogodku praznovanja uspešne dolgoletne društvene aktivnosti, ko ti ob pohvalno zahvalnih besedah za tvoje aktivno sodelovanje predsednik seže v roko, človek začuti zadovoljstvo, ki nedvomno za vedno ostane v tvojem spominu!

Slavnostno vzdušje 70-letnega uspešnega društvenega delovanja je bilo čutiti že v mesecu marcu, ko nam je zbranim članom RD Kostanjevice predsedujoči takratne volilne skupščine, Jože Turšič, predlagal potek dnevnega reda in ob tem predal besedo Jožetu Zagorcu, predsedniku RD. Predsednik je zelo nazorno predstavil uspešno delovanje društvenih odborov in komisij, pri tem pa ni skrival zadovoljstva glede uspešno opravljenih delovnih nalog kot tudi glede težav, s katerimi se srečujemo športni ribiči, predvsem v vlogi naravovarstvenikov, na številnih področjih našega delovanja. Sledilo je knjigovodsko-finančno poročilo že vrsto let zelo zanesljive gospe Danice Salmič ter poročilo nadzornega odbora, ki ga je prebral Robi Hočevnar, tajnik RD. Robi je med drugim poudaril, da je potrebna obnova zakonodajnih društvenih aktov, saj so obstoječi stari že nekaj desetletij; povedal je še, da je RD podpisala dogovor uporabnosti zemljišča za dostop do ribogojnega manjšega ribnika (ki ga je ob že znanih denacionalizacijsko lastniških postopkih izgubila) s cerkvenimi predstavniki Novomeške škofije, ki je uradni lastnik omenjenega zemljišča. Bojan Bajc, gospodar RD, je med drugim opozoril, da bober in vidra povzročata veliko škodo v in ob večjem ribniku v kraju Cerovec, ki se nahaja na obronku mesta Kostanjevica.

Sledilo je še zadnje delovno dejanje na omenjeni volilni skupščini, kjer so bili v večini primerov dosednji funkcionarji enoglasno izvoljeni, da tudi v novem mandatnem obdobju opravljajo dosedanje društveno delo, kar nedvomno potrjuje veliko zaupanje v dosedanje vodenje Kostanjeviških ribičev.

Na koncu prijetnega druženja ob okusnem obroku Žolnirjevih gostincev je predsednik RD Jože Zagorc vse prisotne

Jože Zagorc, predsednik RD Kostanjevice na Krki, iz rok predsednika Mira Žaberla prejema jubilejno listino RZS za 70-letno uspešno delo Kostanjeviških ribičev.

seznani, da upa, če se le bo našel pokrovitelj slavnostne prireditve ob praznovanju 70. obletnice društvenega delovanja, da se dobimo in primerno proslavimo jubilejni dogodek.

Ja, že čez nekaj mesecev so bile želje izpolnjene, saj smo prejeli vabilo na svečano praznovanje.

Ob prihodu na slavnostno praznovanje častitljive 70. obletnice uspešnega delovanja Ribiške družine Kostanjevice na Krki smo občudovali čudovito lokacijo, ki se nahaja na obronku mesta Kostanjevice, ki ga nad brežino rečne lepote reke Krke tvorita ter lepoto dopolnjujeta še manjši ribnik in pred desetimi leti dokončno zgrajen ribiški dom – ta je nedvomno ponos prizadevnih kostanjeviških ribičev. Slednje potrjuje, da tu ob reki Krki že vrsto desetletij živijo še kako zavestno naklonjeni ljudje organiziranemu slovenskemu sladkovodnemu športno ribolovnemu delovanju – to so naši pravi ribiški sotovariši.

Njihovo organizirano ribiško druženje se je začelo leta 1953 na pobudo skupine krajanov, ki jim je, na čelu glavnega pobudnika Edija Dvoračka, uspelo ustanoviti ribiško družino. Edi je bil tako prvi izvoljeni predsednik RD Kostanjevica na Krki in je to funkcijo uspešno opravljal polnih 15 let. Za njim so predsedniško delo nasledili še: Sredoje Beševič, Janez Mesesnel, Stane Žabkar, Franci Curhalek, Jože Černoša in sedanji predsednik Jože Zagorc, ki v družbi strokovno zanesljivega ter dolgoletnega tajnika RD Robija Hočevarja uspešno deluje že polna tri desetletja uspešno, kar je že bilo predstavljeno v našem glasilu Ribič.

Z njima že vrsto let z roko v roki, kot temu radi rečemo, uspešno sodeluje prizadevni ter – po besedah Robija – zelo

Proslave se je udeležilo veliko število, ribištvu naklonjenih ljudi.

Džordže Vučkovič, predstavnik RD Novo mesto, poklanja spominsko darilo predsedniku RD Kostanjevice za visok jubilej in dobre prijateljske odnose sosedskih RD.

In še spominska fotografija prejemnikov priznanj RZS (z leve): Jože Šmejč, Andrej Avguštin, Stane Kavšek, Janko Sajmic, Bojan Bajc, Jože Banič, Lojze Levičar, Jože Turšič ter predsednika Jože Zagorc in Miro Žaberl.

Predsednik Miro Žaberl izroča plaketo RZS zaslužnemu članu – Bojanu Bajcu, gospodarju RD.

Dolgoletni tajnik RD Kostanjevice Robi Hočevar je tako kot vedno zanesljivo »povezoval niti« uspelega zgodovinskega dogodka.

zanesljivi društveni sodelavec gospodar RD, Bojan Bajc, ki je prava desna roka za premagovanje nepredvideno nastalih organizacijskih težav.

Tako je bilo tudi tokrat: vse potrebno je bilo skrbno pripravljeno za nemoten potek omenjenega slavnostnega dogodka, ki ga je predsednik kostanjeviških ribičev Jože Zagorc otvoril z besedami: »Spoštovani gostje, spoštovane ribičke in ribiči, draga mladina in cenjeno občinstvo! V imenu izvršnega odbora za proslavo 70. obletnice Ribiške družine Kostanjevice na Krki in v svojem imenu vas lepo pozdravljam in izrekam pristrčno dobrodošlico. Med nami pozdravljam našega župana Občine Kostanjevice na Krki, gospoda Roberta Zagorca, gospoda Miroslava Žaberla, predsednika Ribiške zveze Slovenije, gospoda Džordžeta Vučkoviča, predstavnika RD Novo mesto, gospoda Davida Jakopiča, predsednika RD Metlika, vse predstavnike sosednjih ribiških družin in bivšega zaslužnega predsednika ZRD Dolenjske, Bele Krajine in Posavja, gospoda Stanislava Bradeška. Posebej pozdravljam predstavnika glavnega pokrovitelja, predsednika uprave podjetja Kostak d. d. Krško, gospoda Miljenka Muho. Vse aktivnosti ne bi bile možne brez naših ribičev, naklonjenih delovnih organizacijam, in brez posameznikov, ki so našli razumevanje in nam finančno pomagali.«

Nadaljeval je z obrazložitvijo začetnega društvenega delovanja: »Kot rojstno leto Ribiške družine Kostanjevice na Krki šteje leto 1953 z oblikovanjem družine kot svobodnega

gospodarja z vodami, ki jih je dodelil takratni okraj Krško. Organizacijsko je bila RD že takrat povezana v Zvezo ribiških družin Novo mesto, ki so jo sestavljale ribiške družine: Črnomelj, Metlika, Novo mesto, Kostanjevice na Krki, Brežice, Brestanica Krško, Sevnica in Podčetrtek. Z razvojem ribištva in s spreminjanjem zakonodaje so se pristojnosti Zveze hitro prenašale na ribiške družine. Poudarek je bil na izvajanju športnega ribolova, preprečevanju krivolova in ohranjanju obstoječega staleža rib in ostalega vodnega življa. Uspešno so se organizirala ribiška srečanja, družinska, meddružinska tekmovanja in državna prvenstva v lovu rib s plovcem, tako v času prejšnje skupne države Jugoslavije kakor tudi v novi državi Sloveniji. V osemdesetih letih je ribolov upadel zaradi velike onesnaženosti reke Krke. Naša prva naloga je ohranitev naših voda in ribjega življa, vsaj na sedanjem nivoju. Današnja osrednja proslava je le spominsko obeležje z druženjem ribičev in z odprtjem pomožnega objekta. Prejšnji teden smo imeli na ribniku družinsko srečanje članov in mladincev ter tekmovanje v lovu rib s plovcem. 17. 9. 2023 je sledila kvalifikacijska tekma Zveze ribiških družin in 22. oktobra 2023 zaključujemo letošnje praznovanje s tradicionalno prireditvijo tekmovanja v lovu rib s plovcem za Pokal mesta Kostanjevice na Krki 2023. Vse aktivnosti ne bi bilo možno uresničiti brez našim ribičem naklonjenih delovnih organizacij in posameznikov, ki so našli razumevanje in nam finančno pomagali. Tudi oni

Svečani trenutek otvoritve novega manjšega objekta, ki bo služil za potrebe gospodarjenja. Objekt so slavnostno odprli (z leve): župan Občine Kostanjevica na Krki gospod Robert Zagorc, predsednik RD Jože Zagorc in predsednik uprave podjetja Kostak d. d. gospod Miljenko Muha.

so danes tu, za kar jim velja lep pozdrav in posebna zahvala. Poseben pozdrav velja sledečim ribičem: najstarejšim članom, častnim članom, zaslužnim ribičem nagrajencem, našim ostalim ribičem, ribičem sosednih družin in vsem ostalim gostom, ki ste se udeležili današnjega praznovanja kostanjeviških ribičev, da bi skupaj proslavili jubilejni praznik in se spominjali doseženih uspehov.

Naj se na koncu še enkrat zahvalim vsem vam za dosedanje pomoč in podporo k uspešnemu delu Ribiške družine Kostanjevica na Krki, našim požrtvovalnim ribičem in še posebej neumornim ženam: Jožici Bajc, Mileni Turšič, Tanji Levičar, Lili Zupančič in Darji Hočevnar. Predsednik je govor zaključil z besedami: »Ob našem jubileju, ob 70. obletnici obstoja RD Kostanjevica vam iskreno čestitam ter želim veliko skupnega sodelovanja in zadovoljstva v dobrobit čiste narave in zdravega okolja. Danes pa vam želim prijetno druženje in dober ribiški prijem. Hvala in lep pozdrav!«

In že se je zaslislal spontan aplavz, po katerem smo zaslišali prijeten glas pevke gospe Stanke Macur, ki je zapela lepo slovensko pesem z naslovom Spominčica in povabila na govorniški oder župana Občine Kostanjevica na Krki, gospoda Roberta Zagorca, ki se je s svojim zanimivim govorom predstavil tudi kot velik zaščitnik narave in predvsem njenih vodnih virov ter med drugim poudaril: »Vsi vemo, da je skrb za čiste vode ter njihovo floro in favno poslanstvo vseh ribiških družin. Vaše pa je posvečeno naši zeleni lepotici Krki, ki nas ob vsakoletnih ujmah spomni na odnos človeka do narave. Čiste reke niso samo vir življenja, pač pa temelj obstoja vsake družbe. Zato mi dovolite, da se ob tej priložnosti zahvalim vsem za naš prispevek k ohranitvi reke Krke in njenega življa ter ves trud, ki ga vlagate v osveščanje mlade generacije in že desetletja v organizacijo tekmovanj na visokem ter predvsem širše prepoznavnem nivoju. Vsem članicam in članom iskrene čestitke ob 70-letnici delovanja z željo, da bi še naprej tako uspešno povezovali vse generacije ribiških navdušencev in negovali svoje poslanstvo v sodelovanju z ostalimi društvi, občino in širše.«

Po prijetnem nagovoru gospoda župana se je zaslislala poskočna melodija pihalnega orkestra Kostanjeviških glasbenikov, ki je še dodatno popestrila prijetno slavnostno vzdušje ob ribiškem domu in skrbno urejenem ribniku v Jerovcah. In že je gospa Melita Skušek, simpatična voditeljica slavnostnega programa, na govorniški oder povabila predsednika Ribiške zveze Slovenije, Mira Žaberla, ki je po prijetno pozdravnem nagovoru zelo nazorno predstavil trenutno stanje organizi-

Andrej Bergant »je udarniško« izdelal fasado na novem objektu ob ribniku in zašlužen prejel jubilejno priznanje RD Kostanjevice.

ranega sladkovodnega ribištva v naši državi in med ostalim poudaril: »Danes nas obdaja nostalgija na čase, kako so lepe, zdrave in številne čudovite potočne postrvi, sulci, ščuke, platnice še nedavno brezskrbno plavale v naših vodah. Ribiči se hudujemo na plenilce rib, a največji problem je človek, ki spreminja rečne vodotoke in s tem povzroča nepopravljivo škodo vodnemu življu. Ribiči smo eni izmed redkih ljudi, ki spremljamo, skrbimo in opozarjamo, da v naših vodah sploh še živijo ribe. Skrbi nas, kaj bo z našim ribjim življem, če se bodo pojavile katastrofalne poplave, podobne letošnjim.«

Prav tako je pohvalil kostanjeviške ribiče za veliko pozornost za delo z mladimi, saj članstvo RD Kostanjevice dopolnjuje kar 10 % mladih ribičev in ob izrečenih pohvalnih besedah povabil predsednika Jožeta Zagorca, da mu izroči jubilejno listino za RD Kostanjevico na Krki za njeno uspešno športno ribolovno dejavnost, ki jo ob omenjenem slavnostno zgodovinskem dogodku poklanja Ribiška zveza Slovenije.

Sledil je nagradni aplavz, namenjen predstavniku naše krovne organizacije RZS, za podeljeno priznanje, pa tudi našemu predsedniku Miru za odmevni dosežek, saj je uspel prepričati »naše državne veljake«, da se poplavno prizadetim ribiškim društvom priskoči na pomoč pri nastali škodi, ki so jo utrpeli, in da bodo v naše opustošene potoke, reke, ribnike in jezera uspeli vložiti ribe, ne pa pobirati nekega neupravičenega koncesijskega davka od obubožanih ribiških društev.

In že je voditeljica gospa Melita poskrbela za našo sprostitev in zelo lepo uprizorila skeč »veselega ribiča« in zaslišala se je prijetna pesem *Ribiči, ribič me je ujel ...*

Nato smo imeli čast spoznati dobrega človeka, pripadnega ljudem ob reki Krki in Savi, predsednika uprave Kostak d. d., gospoda Milljenka Muha, ki se je na našo srečo s svojimi člani uprave odločil, da prevzamejo vlogo glavnega pokrovitelja in s tem omogočijo izpeljati želeno proslavo.

Gospod Miljenko nam je po pozdravnem nagovoru med drugim dejal: »Z ribiči že vrsto let uspešno sodelujemo in složno premagujemo težave, s katerimi se srečujemo. Predvsem nas povezujejo skupni interesi, kot je okoljevarstvena dejavnost, s poudarkom ohraniti čisto zdravo vodo in s tem zagotoviti ter ohraniti neokrnjeno naravo, kar je eden od osnovnih pogojev za zdravo življenje. Z ribiči se srečujemo in premagujemo vrsto problemov, in to od odpadnih voda, nelegalnih smetišč ob vodah, utrjevanja brežin itd. Slednje potrjuje, kako pomembno koristno je vaše delovanje v naši družbi. Ob pomembnem praznovanju vam v imenu podjetja Kostak d. d. čestitam za vaše uspešno delo v želji, da še nadalje uspešno sodelujemo in po potrebi rešujemo nastale probleme.«

Zopet so se zaslislale poskočne melodije pihalnega orkestra

Predsednik uprave podjetja Kostak gospod Miljenko Muha se je »globoko usrdal« v srca prizadevnih Kostanjeviških ribičev.

Gospod Robert Golob, župan Občine Kostanjevica na Krki, je zelo pohvalil Kostanjeviške ribiče.

in pevke s kitaro v roki, tokrat gospe Kristine Lovšin - Salmič, ki je čudovito zapela pesem z naslovom *Modre oči* in že je sledila podelitev ribiških priznanj RZS zaslužnim članom RD Kostanjevica, ki sta jo družno podelila predsednika Miro Žaberl in Jože Zagorc.

Ob že omenjeni podelitvi Jubilejne listine, ki jo je od RZS

prejela RD Kostanjevica, smo priznanje RZS prejeli še: Bojan Bajc, ki je prejel plaketo RZS, red za ribiške zasluge I. stopnje sva prejela Jože Šmejc in Stane Kavšek, red za ribiške zasluge III. stopnje so prejeli: Jože Turšič, Alojz Levičar in Darko Bršec. Znak za ribiške zasluge so prejeli: Rok Dimc, Andrej Avguštin in Jože Banič.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo!

Uradni slavnostni program 70-letnega uspešnega delovanja Kostanjeviških ribičev se je zaključil z razrezom traku ob uradnem odprtju že omenjenega manjšega pomožnega objekta, ki bo služil gospodarski dejavnosti opravljanja z vodami.

Pri slavnostni otvoritvi so sodelovali: župan Občine Kostanjevica na Krki, gospod Robert Zagorc, predsednik RD Jože Zagorc, in gospod Miljenko Muha, predsednik uprave podjetja Kostak d. d.

Sledilo je prijetno druženje ob zvokih lepih melodij, dobri kapljici in okusno pripravljani hrani, ki jo je pripravila delovna Robijeva in Bojanova ekipa, v kateri so tudi sodelovale naše marljive ribiške dušice: Jožica, Milena, Tanja, Lili in Darja, ki si nedvomno zaslužijo globok poklon naše zahvalnosti!

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

70. OBLETNICA DELOVANJA RIBIŠKE DRUŽINE RADOVLJICA

Slovensko sladkovodno ribištvo ima dolgoletno tradicijo. Nekoč je ribolovna pravica (ius piscandi) pripadala vladarju, kot lastniku zemlje ob vodi, ta pa jo je lahko podeljeval naprej, najpogosteje cerkvi in samostanom. Od nemškega vladarja so v naših krajih pridobili ribolovno pravico briksenški škofje v Bohinjskem in Blejskem jezeru in obeh delih Save.

Kranjski ribiči so 1. decembra 1880 ustanovili samostojno Ribarsko društvo za Kranjsko, s sedežem v Ljubljani. To štejemo za začetek organiziranega sladkovodnega ribištva na Slovenskem. Sladkovodno ribištvo se je razvijalo skozi zgodovinska obdobja, danes pa ribiško upravljanje tvori edinstven model, ki ga izvajajo ribiške družine kot temeljne celice.

Ribiška družina Radovljica je bila ustanovljena leta 1953, po

ukinitvi ribarskih zadrug in zakupa voda. Ne smemo pozabiti na Vladimirja pl. Kappusa iz Kamne gorice, ki je bil navdušen lovec in ribič ter je imel v zakupu ribolovno vodo reke Save, za katero je vzorno skrbel. Ribiči ga danes spoštljivo prištevamo med pomembne predhodnike.

Ribiško druženje se je v počastitev 70. obletnice obstoja pričelo z dopoldansko tekmo v lovu rib z muho na Savi. Med mladimi ribiči je zmagal Žan Čuden, član RD Radovljica, med člani pa Franc Jenstrle, član RD Bohinj. Skupaj je tekmovalo 21 ribičev z dovoljeno izmero treh rib za rezultat.

Osrednja slovesnost je potekala 2. septembra v kulturnem domu v Ljubnem. Andrej Biček, predsednik RD, je v uvodnem nagovoru predstavil delo ribičev in pomembne mejnike v razvoju,

Program je popestril pevski zborček iz glasbene šole *Prepevaj.si*.

Slavnostni govornik prof. dr. Mihael J. Toman

Andrej Biček, predsednik RD, sprejema priznanje – Plaketo ribiške zveze Slovenije od predsednika RZS Miroslava Žaberla.

pri čemer je poudaril veliko mero pripadnosti, velik delovni in finančni vložek članov pri nakupu in izgradnji ribiškega doma na Lancovem v letu 1982, prvo podelitev pravice upravljanja v ribiškem okolišu leta 1961 in težave, s katerimi so se ribiči srečevali v preteklosti. Med katastrofe prištevamo izpust vode in mulja iz jezua HE Moste v letu 1974, ki je dobesedno uničila ribe ter ostale živalske in rastlinske habitate. Potrebno je bilo več let, da se je stanje normaliziralo in da so ribiči vložili avtohtone vrste rib, zlasti sulca, potočno postrv in lipana. Ribiška družina danes šteje 135 članov, je pravna oseba civilnega prava, deluje v javnem interesu, ima svoj ribiški okoliš in urejen status koncesionarja.

Osrednji govornik je bil prof. dr. Mihael J. Toman, biolog, domačin iz Kamne gorice, ki se je z veseljem odzval povabilu. Kot mednarodno uveljavljen strokovnjak na področju znanstvenega raziskovanja bioloških procesov in življenjskih združb v tekočih in mirnih celinskih voda je podal kratko oceno problematike onesnaženja voda, ogroženosti biotopov in nevarnosti kemičnega onesnaženja vodotokov. Glavni krivec za spremembe v vodnem okolju je poleg naravnih pojavov človek, ki prekomerno posega v naravo in s tem zmanjšuje in onemogoča normalen naravni razvoj.

Predsednik Ribiške zveze Slovenije dr. Miroslav Žaberl je zaradi dobrega dela pri ribiškem upravljanju ribiški družini podelil Plaketo Ribiške zveze Slovenije, kot posamezniki pa so jih prejeli člani RD: Rado Obid, Anton Avsenek in Matevž Peinker. Najvišje priznanje Ribiške zveze Slovenije – Plaketo Ivana Franketa – je prejel gospodar RD Matej ŠPAROVEC. Predhodno je župan občine Ciril Globočnik ob občinskem prazniku občine Radovljica na slovesnosti izročil priznanje pečat občine Radovljica predsedniku RD.

Predsednik RD je posameznikom, organizacijam in sorodnim

Žan Čuden zmagovalec tekme med mladimi ribiči sprejema pokal in ribiški priznanje

Gospodar RD prejema najvišje priznanje v ribištvu iz rok predsednika RZS, dr. Miroslava Žaberla

društvom podelil jubilejne listine – Zahvale za dolgoletno sodelovanje in nudenje pomoči pri razvoju RD.

Slovesnost je popestril otroški pevski zborček iz zasebne glasbene šole *Prepevaj.si* pod vodstvom mentorice Eve Drozg. Prireditev pa je vsebinsko povezovala prof. Suzana Adžič.

Roman Zupanc, foto: Darko Ržen

REČNI KAPIČ ALI REČNI GLAVOČ (*NEOGOBIOUS FLUVIATILIS*), NOVA SLADKOVODNA RIBJA VRSTA ZA SLOVENIJO

Nove vrste, ki pri nas niso nikoli živele, so različnega izvora. Večina tujerodnih je namerno ali nenamerno naseljenih iz drugih dežel, predvsem za namene ribogojstva ali ribolova. Bolj redke so tiste, ki priplavajo same. Ena takih je rečni kapič ali rečni glavoč *Neogobius fluviatilis*, ki ga v Sloveniji do sedaj še nismo popisali, smo pa pričakovali. Z njegovo prisotnostjo je število sladkovodnih rib Slovenije naraslo na 96. Ujet je bil v začetku avgusta 2023 v Muri pri Veržeju. Ujel ga je ribič Miran Mulec, kot tujo vrsto pa ga je prepoznal Franc Kosi iz Veržeja, ribič in dober poznavalec rib. Žal je za ribo ostala le fotografija. Posredovali smo jo kolegom v Zagreb, ki imajo z določanjem in prepoznavanjem predstavnikov skupine kapičev ali glavočev že veliko izkušenj. Menda je bila podobna riba letos ujeta tudi v Ščavnici, kar bi veljalo preveriti.

so v okviru istih raziskav lovili tudi v slovenskem delu Mure od Murskega Središča gorvodno, vendar je niso ujeli. Najnovejša lokacija najdbe v slovenskem odseku Mure pri Veržeju dokazuje, da se riba seli po toku navzgor.

Sladkovodnega kapiča je na prvi pogled kaj lahko zamenjati s kapljem (*Cottus gobio*), in sicer zaradi podobne oblike telesa, ploščate in široke glave, velikosti in telesne risbe. Ko pa se ga obrne na hrbet, se takoj pokaže bistvena razlika – v lijak zraščeni trebušni plavuti tik za bazami prsnih, kar je prepoznavna značilnost kapičev ali glavočev (Gobiidae).

Rečnega kapiča uvrščamo v družino kapičev (Gobiidae), ki ima pri nas v jadranskem porečju samo enega precej manjšega sladkovodnega sorodnika **primorskega kapiča** (*Padogobius martensii*).

Rečni kapič zraste do 15cm, izjemoma do 20 cm in ni po-

Rečni kapič ali glavoč (foto: Franc Kosi)

V slovenski del Mure je priplaval rečni kapič iz hrvaškega dela reke, kjer so ga ujeli l. 2021 v okviru ihtioloških raziskav reke Mure na odseku od Murskega Središča do Podturna. Ribe

**BODI EKOLOG >
ODLOČI SE ZA ELEKTRONSKO
OBLIKO GLASILA!**

Tajniku vaše ribiške družine sporočite elektronski naslov in glasilo boste lahko kjerkoli in kadarkoli prebirali na telefonu ali računalniku.

memben niti ekonomsko niti ni zanimiv za ribolov. V donavskem bazenu so ga popisali prvič l. 1960. Je avtohtona vrsta vodotokov, ki se zlivajo v Črno morje. V zadnjih desetletjih zelo hitro širi svoje naseljitveno območje. Leta 1998 so ga našli v Srbiji, l. 1998 na Madžarskem, l. 2005 v Avstriji, leta 2005 na Slovaškem in na Poljskem in l. 2009 celo na Nizozemskem. Na Hrvaškem so ga registrirali l. 2005 v spodnjem toku Save, l. 2006 in 2008 pa tudi v Uni in Kupi v Bosni in Hercegovini.

Na osnovi številnih najnovejših strokovnih člankov o njegovi razširjenosti po celi Evropi predvidevamo, da bo ta vrsta prej ali slej postala na tak ali drugačen način potencialna grožnja domorodnim vrstam po celem črnomoškem območju.

Meta Povž, Franc Kosi

JAN SAMEC NAS JE S SVOJIM DELOM NAVDUŠIL!

Pri skupnem ustvarjalnem delu si ljudje med drugim želimo in od naših delavnih sotovarišev pričakujemo spoštljiv, delavno zanesljiv ter transparenten odnos za dosego zelenega cilja na našem obširno zahtevnem delavnem področju, katerega sestavni del je tudi društvena športna dejavnost.

V njenem organizacijsko zastavljenem programu so za uspešno izvedbo delovanja pomembne številne lastnosti ljudi. Med slednjimi so lahko tudi taki, ki sprejmejo odgovorno delo, a se kasneje žal lahko izkaže, da vse le ne gre po načrtu. A k sreči se je tudi to uredilo, dobili smo novo vodstvo, ki je komunikacijo in obveščanje postavilo na višji nivo, ki si ga omenjena športno-tekmovalna dejavnost nedvomno zasluži. Pri izbiri kandidata za delo komisarja ligaških tekmovanj, ki ga sedaj opravlja Jan Samec, so imeli srečno roko.

Jan je zelo zanesljiv športni delavec.

Sedaj ni več slabe volje in čakanja na objavo uradnih rezultatov po končanih ligaških tekmovanjih, doseženih na DP v LRP, saj jih Jan, kot smo že omenili, v vlogi komisarja sproti in natančno sestavi ter pošlje po elektronski pošti.

Naj ob tem spoznanju našega prizadevnega ribiškega prijatelja nagradimo s poznanim pohvalnim slovenskim rekom: »Vsa čast mu, kapo dol.« za njegovo uspešno upravljanje zahtevnega dela.

Jan si nedvomno zasluži, da ga predstavimo našim bralcem, pri čemer morda o njem izvemo še kaj, kar nas zanima.

V zanimivem in prijetnem pogovoru nam je naš prijatelj na zastavljena vprašanja zaupal: »Po končanem prvem razredu osnovne šole sta me starša peljala na morje, kjer sem na obali vztrajno opazoval ribiča loviti ribe. To sta opazila starša in mi kupila že v kompletu sestavljen skromni pribor, s katerim sem ujel svojo prvo ribico – malo morskoro mačko. Navdušenje nad lovom rib je bilo nepopisno, kar mi je ostalo vse do današnjih dni.« z nasmehom pove Jan in nadaljuje: »Z mojimi šolskimi vrstniki smo raziskovali brežino reke Save in skrivaj lovili ribe, a kasneje smo se uradno zapisali v ribiško društvo, opravili ribiški izpit in uživali v lovu rib s plovcem. Občasno sem z zanimanjem spremljal uspešne tekmovalce RD Straža Sava in se jim kot takratni najstnik tudi

Uporablja vrhunsko ribolovno tekmovalno opremo.

Uživa v objemu ribolovnega tihožitja.

pridružil. Sledilo je napredovanje v člansko ekipo RD Straža Sava, s katero smo v ekipnem B-ligaškem tekmovanju osvojili tretje mesto, kar mi je ostalo v prijetnem spominu,« poudari naš sogovornik, ki je takrat opravljal delo predsednika TK v LRP v omenjeni RD. Jana so kasneje njegovi ribiški prijatelji iz RD Barje nagovorili, da se jim pridruži v nameri, da sestavijo homogeno ekipo za preboj v A-ligaško tekmovanje.

Danes z njimi tvorno sodeluje tudi kot predsednik tekmovalne komisije v RD, prevzel je tudi delo predsednika TK pri ZRD Ljubljana, a ob tem kot član TPK v LRP pri RZS uspešno opravlja že delo komisarja ligaškega DP v LRP.

Odločitev, da prevzame delo komisarja, Jan komentira z besedami: »Odnos do dela še zdaleč ni bil v redu. Da prevzamem delo komisarja, so me nagovarjali moji sotekmovalci iz naše ZRD Ljubljana, v kateri je z mojo pomočjo vse potekalo brez zapletov. Mojim omenjenim somišljenikom se je pridružil še Branko Novak in me prijazno nagovoril, da sem delo sprejel. Moja želja je, da organizacijsko stanje naše športnoribolovne tekmovalne dejavnosti doseže zeleni nivo, saj si to nedvomno zaslužimo.« Marljivi funkcionar Jan Samec je sicer tekmovalac mlajši (master) veteran, ki v jesensko-zimskem času rad odide na lov sulca v pričakovanju, da se mu morda po 30-letnem ribiškem stažu le nasmehne sreča in iz valov reke Save potegne pravega kapitalca, kot nam je zaupal svojo tiho željo.

Jan, držali bomo pesti, da se ti želja nekega zimskega dne izpolni!

Besedilo in fotografije: Jože Šmejč

Zna ujeti lepo ribo.

SVETOVNO PRVENSTVO V RIBOLOVU S PLOVCEM

Od 3. do 10. 9. 2023 je potekalo svetovno prvenstvo v lovu rib s plovcem v Španiji, v mestih Mequenza in Fayon. Udeležila se ga je tudi slovenska reprezentanca v sestavi: Jernej Ambrožič, Iztok Štraus, Ciril Klemenc, Robert Kolegar, Boštjan Sivec, trenerja Tomaž Erjavec in Aljaž Javernik ter vodja Avgust Prelog.

Na pot, dolgo 1800 km, smo se odpravili 2. 9. 2023 iz Maribora z dvema kombijema, ki sta v lasti RD Ruše in Iztoka Štrausa. Zbrali smo se pri Iztoku ob 9. uri, kjer smo naložili vso opremo, ki je jé bilo veliko. Na pot smo se odpravili

Ambro s svojim ulovom na treningu v četrtek 25 kg.

Ciril Klemenc s 324 komadov ulovljenih rib.

Boštjan Sivec se pripravlja na start tekme.

Iztok Štraus pripravljen na lov zelenik na drugem tekmovalnem dnevu.

ob 11. Potovanje je trajalo 24 ur, čez severno Italijo in Francijo. V Španijo, do mesta Mequenza, smo prispeli v nedeljo dopoldne, kjer smo imeli rezervirano nastanitev v dveh mobilnih hiškah v tamkajšnjem kampu. V ponedeljek smo pričeli s treningi. Sektorji

Priprave na prvi tekmovalni dan v kampu.

so bili razdeljeni na A in B v mestu Mequenza ter na sektorje C, D in E, ki pa so bili 23 km južno, v mestu Fayon. Treningi so potekali od ponedeljka do petka, tako da je vsaka reprezentanca opravila trening v vsakem sektorju. V nedeljo je bilo žrebanje sektorjev za 23 reprezentanc, ki so se udeležile svetovnega prvenstva. Slovenska reprezentanca je za ponedeljek izžrebala sektor E. Globina vode v sektorju A in B je bila do 2 m, v sektorjih C, D in E pa je bila do 8 m.

Prvi dan treninga v sektorju E je bil posvečen spoznavanju načina ribolova. Lovili smo na razdalji 13 m na šteke in bližje na polagalke 3 do 4 m. Na polagalkah so prijemale zelenike in majhni ploščiči. Na štek pa srebrni koreslji (babuške) do 2 kg, smuči in ostrizi. Teža ulovljenih rib je bila 20 kg na tekmovalca.

Drugi dan treninga, v torek, smo bili v sektorju B v mestu Mequenza, kjer je bil način ribolova na polagalke v plitvi vodi do 1,5 m globine. Prevladovala so zelenike in majhni ploščiči, od 30 g do 60 g. Največji ulov je bil 23 kg na tekmovalca. V torek je trening potekal do 14. ure, nato so se vse reprezentance zbrale ob 18. v mestu Mequenza. Tam nas je organizator odpeljal z avtobusi v mesto Zaragoza, oddaljeno 120 km, na otvoritev 69. svetovnega prvenstva. Otvoritev prvenstva in predstavitev reprezentanc je potekala v povorki v centru mesta. V večernih urah so nas avtobusi odpeljali nazaj v mesto na kraj bivanja.

Tretji dan treninga smo imeli izžrebali sektor A, v mestu Mequenza, kjer smo lovili zelenike in ploščiče na polagalke, dolžine 3 do 4 m. Največja ulovljena teža je bila 13 kg na tekmovalca.

Četrty dan smo imeli sektor D v mestu Fayon, kjer je bila globina vode od 7 do 15 m. Lovili smo s polagalkami in šteki, vendar je spet prevladovala polagalka. Ves čas so prijemale zelenike in ploščiči. Tukaj je naš svetovni prvak Jernej Ambrožič (2016) ulovil 25 kg zelenik in ploščičev.

Peti dan treninga, v petek, smo bili v sektorju C v mestu Fayon z globino vode do 6 m. Spet smo uspešno lovili s polagalkami, kjer so bile teže ulovljenih rib do 15 kg na tekmovalca.

Vse dni treninga smo uporabljali hrano *sensas* za privabljanje rib, kostne črve, deževnike, *verde vase*, *fuy* in večje količine koruze.

Po petih dneh treninga smo ulovili tudi nekaj somov, med katerimi je najtežji tehtal 5,8 kg, nekaj smučev, krapov, sr. koresljev (babušek) in ostrizev.

Skupna ugotovitev in tehnika ribolova je bila ugotovljena, da moramo v sektorjih A in B loviti na polagalke oba tekmovalna dneva. V sektorju C, D in E pa na polagalke eno uro in potem skrajšan 5- do 6-delni štek in na 13 m štek.

V soboto je bil prvi tekmovalni dan. Žreb je določil sektorje že v petek popoldne, tako da so tekmovalci že vedeli, v katerem sektorju je kateri, kako si urediti opremo in v kateri avto kaj zložiti. Žreb številke za tekmovalce po sektorjih je bil v soboto ob 7. uri,

Robert Kolegar naš najuspešnejši tekmovalec v Španiji.

ob 8. pa so morali biti tekmovalci že v svojih sektorjih. Zaradi velikih razdalj in istočasnosti začetka tekmovalstva smo morali najeti dva dodatna avtomobila.

Rezultati 1. tekmovalnega dne, kjer je tekmovalo 23 ekip, so bili naslednji:

1. Španija
2. Francija
3. Hrvaška
4. Italija
5. Slovaška
12. Slovenija

Rezultati 1. tekmovalnega dne posamezno po sektorjih:

3. Robert Kolegar,	sektor D;	30,230kg	(300kom rib)
6. Iztok Štraus,	sektor A;	17,840kg	(541 kom rib)
12. Jernej Ambrožič,	sektor B;	16,220kg	(396 kom rib)
15. Ciril Klemenc,	sektor C;	16,490kg	(218 kom rib)
21. Boštjan Sivec,	sektor E;	9,550kg	(109 kom rib)

Rezultati 2. tekmovalnega dne posamezno po sektorjih:

8. Jernej Ambrožič,	sektor A;	15,380kg	(413 kom rib)
11. Ciril Klemenc,	sektor B;	14,620kg	(324 kom rib)
9. Boštjan Sivec,	sektor C;	16,860kg	(137 kom rib)
13. Robert Kolegar,	sektor D;	15,020kg	(210 kom rib)
13. Iztok Štraus,	sektor E;	14,190kg	(235 kom rib)

Skupni rezultati obeh tekmovalnih dni za reprezentance:

1. Srbija	45 NT	216,57 kg
2. Anglija	54 NT	206,68 kg
3. Francija	70 NT	193,03 kg
4. Italija	71 NT	197,50 kg
5. Španija	74,5 NT	211,24 kg
11. Slovenija	111 NT	166,40 kg

Slovenska reprezentanca na otvoritvi: Iztok Štraus, Aljaž Javernik, Avgust Prelog, Robert Kolegar, Jernej Ambrožič, Boštjan Sivec, Ciril Klemenc, Tomaž Erjavec.

Trenar Aljaž Javernik pri pakiranju opreme za sektorje.

Skupni rezultati obeh tekmovalnih dni za posameznike od skupno 124 tekmovalcev:

1. Esteve Martinez	Španija	2 NT	58,250 kg
2. James Dent	Anglija	3 NT	45,520 kg
3. Sean Ashby	Anglija	3 NT	44,140 kg
4. Dejan Rajić	Srbija	5 NT	52,160 kg
5. Stefan Altea	Nizozemska	6 NT	52,800 kg
34. Robert Kolegar	Slovenija	16 NT	45,250 kg
45. Iztok Štraus	Slovenija	19 NT	32,030 kg
46. Jernej Ambrožič	Slovenija	20 NT	31,600 kg
62. Ciril Klemenc	Slovenija	26 NT	31,110 kg
78. Boštjan Sivec	Slovenija	30 NT	26,410 kg

Ob koncu prvenstva, v nedeljo zvečer, je bila slavnostna podelitev medalj in pokalov z zaključnim banketom v mestu Fayon. Udeležile so se ga vse ekipe prvenstva.

Na koncu udeležbe svetovnega prvenstva bi se še posebej zahvalil celotni ekipi za odlično vzdušje in ekipni duh ter trenerjema Aljažu Javerniku in Tomažu Erjavcu.

V ponedeljek, 11. 9., zjutraj smo vso opremo spakirali in odpotovali proti domu z novimi izkušnjami.

Besedilo in fotografije:
Avgust Prelog,
vodja reprezentance

UTRINKI S SVETOVNEGA MLADINSKEGA PRVENSTVA V LOVU RIB Z UMETNO MUHO

Mladinska muharska reprezentanca se je udeležila še enega svetovnega prvenstva, ki je letos potekalo od 16. do 22. 7. v Mostarju (Bosna in Hercegovina). Kljub težkim razmeram nam je uspelo pokazati, da smo lahko tudi mi konkurenčni ostalim reprezentancam.

Začelo se je v nedeljo, 16. julija, ko smo se ob dveh zjutraj po neprespani noči vezanja umetnih muh odpravili na pot proti Mostarju. Letos smo Slovenijo predstavljali tekmovalci Ambrož Paljk, Ticijan Paljk, Jakob Longar, Tobija Vuga in Tim Žgajnar ter trenerja Klement Paljk in Igor Kristan. Slednji je na prvenstvu opravljal tudi vlogo kapetana. Po slabih sedmih urah vožnje smo prispeli v hotel, kjer nas je pričakal predsednik Ribiške zveze Slovenije dr. Miroslav Žaberl, ki je sodeloval pri organizaciji samega prvenstva. Takoj smo začeli z zbiranjem informacij in se odpravili na pregled tekmovalne trase, na kateri smo prvič lovili spomladi. Tekme so potekale na petih tekmovalnih sektorjih, od katerih so bili prvi štirje na reki Buni, peti sektor pa je bil na Mostarskem jezeru, ki je nastalo z zaježitvijo reke Neretve. Zanimivost porečja reke Neretve je mehkoustna

postrv – poseben salmonid, ki je po izgledu podoben hkrati lipanu in potočni postrvi.

V nedeljo popoldne se je tekmovaljevanje uradno začelo z otvoritveno slovesnostjo. Takrat smo se najprej sprehodili skozi staro mestno jedro Mostarja in prišli do mestne hiše, kjer so se predstavile vse tekmujoče države. Sledilo je druženje in pogostitev, na koncu pa smo se odpravili nazaj do hotela. Naslednje dni smo dopoldneve preživeli v pripravi na tekme, ki so zaradi visokih temperatur potekale v popoldanskih urah. Ob 15. uri nas je izpred hotela pobral avtobus, ki nas je odpeljal na sektorje. Vsak izmed petih tekmovalcev je tekmoval na drugem sektorju na eni izmed 13 štartnih mest sektorja. Štartno mesto tekmovalca se je določalo z žrebom. Ob 16.30 se je začela prva tekma. Ko je potekla ura in pol, smo izvedli rotacijo – s »sosedom« smo zamenjali štartno

Tim z mehkousto postrvjo

Ambrož Paljk v akciji (foto: Klement Paljk)

mesto in čez pol ure nadaljevali z ribolovom. Med vsako tekmo na reki smo izvedli eno rotacijo, na jezeru pa smo izvedli rotacijo na vsakih 45 minut, kar je pomenilo 4 rotacije na tekmo. Po končani prvi tekmi nas je avtobus odpeljal nazaj v hotel, kjer smo si ob večerji izmenjali informacije. Po prvem dnevu smo bili uvrščeni na 8. mesto izmed trinajstih udeležениh držav. Naslednje dopoldne smo se pripravili na popoldanske tekme. Vsak se

je popoldne odpravil na drug sektor kot dan prej, zato smo pri pripravi upoštevali nasvete tekmovalca, ki je bil v ponedeljek na našem sektorju. Reka Buna ni bila podobna nobeni reki, ki smo jo poznali od prej – po večini je bila enakomerno globoka in z vodnim rastlinjem, nekatera štartna mesta pa so imela tudi curke in globine. Na reki je bila dovoljena uporaba ene umetne muhe, na jezeru pa smo lahko uporabljali dve umetni muhi.

Po kosilu in ekipni debati smo se odpravili na drugo tekmo prvenstva. Ko smo se po končani tekmi vrnili v hotel, sta sledili večerja in analiza dneva. Po koncu drugega dne nam je uspelo priti na 5. mesto v skupnem seštevku, k čemur je še posebej pripomogel Tim Žgajnar s 3. mestom na svojem sektorju. Tretji dan smo ekipno namenili več pozornosti opreči in načinu ribolova na jezeru – to je bilo od vseh sektorjev med najtežjimi, saj vanj niso vložili veliko rib. Lani in letos smo veliko časa namenili muharjenju na stoječih vodah, saj smo na lanskem svetovnem prvenstvu v Italiji ugotovili, da so bila jezera naša šibka točka. Z reprezentanco smo tekom leta izvedli 6 treningov na stoječih vodah. Tretji dan sem tekmoval na zgornjem sektorju reke Bune, kjer je moj nastop spremljal dr. Miroslav Žaberl. Igor Kristan je spremljal nastope ostalih tekmovalcev na nižjih sektorjih Bune, kjer jim je lahko tudi med tekmo

Ekipa na otvoritveni slovesnosti (foto: Miroslav Žaberl)

Izvir reke Bune (foto: Ambrož Paljk)

Reka Buna na tekmovalni trasi (foto: Klement Paljk)

podal kakšen nasvet. To pravico ima samo kapetan reprezentance, z ostalimi pa tekmovalci v času tekme ne sme komunicirati. Po koncu tekme tretjega dne smo se ponovno zbrali ob večerji, po kateri je sledila analiza dneva. Po tretji tekmi smo padli na 7. mesto. Ta dan so nam organizatorji omogočili ogled izvira Bune. Ta izvira izpod navpične pečine in ima čez celo leto svežih 6 stopinj Celzija. Po končanem ogledu smo se odpravili v posteljo.

Četrty dan je bil za nas zelo poseben. Dopoldne smo se pripravili na izzive vsakdana, kmalu pa je sledil odhod na sektorje z avtobusi. Tiste tekmovalce, ki so se spopadali z jezerom, je vedno spremljal trener Klement Paljk. Čeprav nam ni smel pomagati med tekmo, je z opazovanjem drugih reprezentanc med prejšnjimi tekmami pripomogel k boljšemu rezultatu. Na četrti jezerski tekmi je tekmoval Jakob Longar, ki nam je s kombinacijo prave opreme in informacij pridobil sektorsko zmago, in to na stoječi vodi! Ostali tekmovalci smo v hotel prišli pred njim in ga počakali pri večerji, kjer ga je že čakala torta. Druge reprezentance so mislile, da praznuje rojstni dan, in kmalu se je po jedilnici zaslišala pesem »Vse najboljše za te«. Jakobova zmaga nas je po koncu četrtega (predzadnjega) dne ponesla na 6. mesto. Po praznovanju je sledila analiza dneva, kjer nam je Jakob predstavil, kako je lovil na jezeru.

Naslednje dopoldne smo se pripravili še na zadnje tekme. Z informacijami od prejšnjih dni in našimi predvidevanji smo hoteli vezati muhe in predvrvice. 5. dan je na jezeru tekmoval Ticijan Paljk, ki mu je Jakob Longar pomagal pri pripravi. Ob 15. uri smo se z avtobusi odpravili na zadnje tekme. Ker je pot do jezera vodila skozi središče Mostarja ravno v popoldanski prometni konici, je pred tem avtobusom vozil policijski spremljevalni avto s prižganimi lučmi in sireni, ki je z megafonom opozarjal ostale šoferje, da se morajo umakniti. Ta je zabaval vse reprezentante na avtobusu in hkrati poskrbel, da so na tekmo prispeli pravočasno. Zahvaljujoč tehniki, ki sta jo prejšnji dan razvila trener Klement Paljk in tekmovalci Jakob Longar, je tudi Ticijan Paljk dosegel

zmago na jezeru. Ko smo za to izvedeli ostali reprezentanti, smo bili zelo srečni, saj nihče od nas ni imel niti drobca sreče pri žrebu štartnih števil. Tudi Ticijana sta v hotelu pričakala torta in »Vse najboljše za te«. Po koncu zadnje tekme smo padli na 9. mesto izmed 13 sodelujočih držav, kar nas je zelo potrla. Čeprav je vsak dal vse od sebe, je tudi žreb slabših štartnih števil opravił svoje.

Po dobro prespani noči je sledila prosta sobota z razglasitvijo rezultatov zvečer. Na letošnjem svetovnem prvenstvu so zmagali Američani, na drugem mestu so bili Francozi, na tretjem pa Slovaki. Slovenci smo še posebej ponosni na Ticijana in Jakoba, ki sta v skupnem seštevku posamično pristala na 9. in 11. mestu. Po podelitvi je sledilo druženje z ostalimi reprezentanti, s katerimi smo se o ribolovu v njihovih domačih državah pogovarjali pozno v noč. Naslednji dan smo se vrnili domov. Na letošnjem svetovnem prvenstvu smo pokazali, da smo kljub finančni stiski in slabši ter številčno pomanjkljivejši opremljeni zelo zagnani in sposobni. Radi bi se zahvalili vsem ribiškim družinam, ki so nam omogočile treninge na njihovih vodah, ter vsem donatorjem, še posebno podjetju Boscarol d. o. o. Reprezentanti že nadaljujemo s treningi za naslednje svetovno prvenstvo, ki bo potekalo naslednje poletje na Češkem.

Ambrož Paljk

SPOŠTOVANI BRALCI!

Če imate pravno vprašanje s področja ribištva, za katerega ne najdete odgovora, jih pošljite na naslov glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si. Komisija za pravna vprašanja bo zanje poiskala odgovore, ki jih bomo nato objavili v glasilu.

RIBNIK PLASTENKA

Prvi jesenski dnevi so bili res prečudoviti. Ravno prava temperatura in, kar je najbolj pomembno, brez dežja in napetega vremena. Seveda je tako lepo vreme treba izkoristiti za ribolov. Za tokratni ribolov sem se izbral revir, s katerim upravlja Ribiška družina Bistrica Domžale. Ta upravlja s kar nekaj zanimivimi vodami. Za tokratni revir pa sem izbral ribnik Plastenka.

Ribnik se nahaja v neposredni bližini Radomelj in velja za majhen, a zelo perspektiven ribnik. Pri samem ribolovu se mi je pridružil kolega Aljaž. Najin cilj je bil ujeti vsaj eno ribo, težjo od 10 kg.

Revir ima režim *ujemi in izpusti*, kar pomeni, da je dovoljeno loviti na dve palici, pri čemer je obvezna oprema blazina ali banjica za ribe, podmetalka s premerom stranic vsaj 90 cm ter antiseptik. Kar pa je najbolj pomembno, trnki morajo imeti stisnjeno zalust.

Aljaž se je na ribolov odpravil že zelo zgodaj in je bil za vodo takoj, ko se je začelo daniti. Obisk na vseh vodah je bil izjemen. Vidi se, da lepo vreme priključuje številne ljubitelje ribolova. Odločil se je za kraparsko tehniko. Dve palici na talni ribolov. Za vabe je izbral talne bojlje in pa lebdeče bojlje (pop up).

Megla se je počasi začela dvigovati in Aljaž je že kaj kmalu začutil prve prijeme rib. Vsakokrat, ko se je oglasil signalizator, je bila riba tudi na koncu palice in malo po tem tudi v njegovih rokah. Dan je začel res vrhunsko.

Jaz sem se ribolovu priključil v popoldanskem času. Imel sem dober občutek, za kar je kriv tudi Aljaž, saj mi je res povedal same spodbudne stvari, ki so se dogajale v dopoldnevu.

Moj pristop je bil malo drugačen. Sam sem se odločil za ribolov s krmilnikom oz. *method feeder* sistem na eno palico. Sistem nam omogoča, da imamo hrano na enem mestu. Kratka predvrvica pa poskrbi, da je hrana v neposredni bližini krmilnika. Tako ribo lažje, a zanesljivejšo pretentamo.

Krap luskar z 12 kg

Mali som in črni luskar

Aljaž med utrujanjem ribe

Dvojni prijem soma in krapa

Sam uporabljam feeder palico z akcijo od 60–120 g. Moramo vedeti, da so to mehke konice in krmilnik poleg svoje teže 60 g nosi še približno 30 g hrane. Z mehkejšo akcijo feeder konice žal dolgi meti ne bi bili mogoči. Trnek sem izbral v velikosti 10, rollico velikosti 4000 z laksom, debeline 0,26 mm.

Počasi sem pripravil stvari in ribolovno mesto zraven Aljaža. Pri hranjenju nisem pretiraval, saj za to skrbi krmilnik. Za mešanico hrane sem uporabil pelete različnih okusov, koruzo, rake, jagode, scopex z aditivi in pa seveda tudi malo praškaste hrane s sladko smrdečim vonjem. Hitro namočim v vodo in pripravljen sem na prve mete. Pri izbiri vabe za trnek sem izbral male pop upe in balansirane bojlje. Tudi tukaj sem uporabljal tako smrdeče kot tudi sladke vonje.

Že po prvem metu ni trajalo dolgo in sem že imel prvi prijem. Borba je kar trajala nekaj časa, a žal se je prvi ribi uspelo izmuzniti. Medtem je imel akcijo tudi Aljaž. Piskač je zapiskal in imel je ribo na koncu palice. Riba so res nudile lepo borbo. Lepi pobegi ribe, a z malo truda je le pristal v mreži lep krap, težak 8 kg. Hitro fotografiranje in gre nazaj v vodo. Ponovno nastavimo vabo in spet jo vržemo na isto ribolovno mesto. Znova naredim

Method feeder s hrano in pop up boiliji za vabo

Prelepo je videti podmladek. Mali veleluskinar.

Po hitrem slikanju nazaj v svoje domovanje.

Ribnik Plastenka s ptičje perspektive

občutek in dvojni prijem. Oba uživava vsak s svojo ribo. Aljaž je zajel lepega, popolnoma črnega luskinarja, sam pa sem ujel malega soma. Kmalu sta bili obe ribi v najinih mrežah in v skupni banjici. Obvezno sva naredila fotografijo za spomin in kar se da hitro ribe spustila nazaj v vodo. Zelo zadovoljna sva čakala na naslednje prijeme. Ribe so bile res zelo aktivne. A tudi sama sva se morala prilagajati njim in gledati samo vodo. Ribe so bile na vseh mogočih mestih. Tudi na krmišču. A vmes se je pokazalo, da so menjale pozicije, na kar sva se seveda prilagajala z daljavo metov. Sam sem dobil še nekaj malih krapov. Tudi Aljaž je dobil nekaj lepih rib. Potem pa je sledil lep počasen prijem in glas signalizatorja. Takoj sem vedel, da ima Aljaž na koncu palice lepo ribo. Rolica se kar ni hotela ustaviti. Močna zavora ni pomagala. Riba se ni predala. Na koncu je zmagala. Močan sunek med veje je pomenil le eno. Ribi se je uspelo izmuzniti. Žalost in polno adrenalina, ki ga je dobil ob takem prijemu, in riba, ki je nisva niti videla. Definitivno pa je šlo za lepo ribo. Kasneje sva dobili še nekaj krapov, a nič večjega. Tako se je izkazalo, da je Aljaž dobil najtežjo ribo tistega ribolova – prelepo lusko z 12 kg.

Najin cilj je bil izpolnjen – riba čez 10 kg. Dan se je prevesil h koncu. Bilo je res super in zanimivo. Pride dan, ko se ti stvari poklopijo. In tak dan sva imela danes.

Lep in zanimiv revir, ki nam ponuja možnost lepega ribolova. Kar najbolj osrečuje, je, da je v vodi veliko podmladka malih krapov. Vem, da se bomo na Plastenko še vrnili, predvsem Aljaž, da poravna stare dolgove in obračuna z ribo, ki se ji je uspelo izmuzniti.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

odtis hrane za krmilnik in ponovni met. Tudi tokrat ni minilo dolgo in znova prijem. Riba je plavala proti meni in prijem je bil tak, da je laks popolnoma popustil in ni bilo napetosti. Presenetil me je res mali krapek. Dolg je bil ravno toliko kot moja dlan. Zares lep občutek, ko vidiš, da je tudi podmladek v ribniku. No, podmladka rib pa ni lovil Aljaž. Signalizator je ponovno piskal in na koncu je imel lepo ribo. Močna borba. Trudi se, a riba se ne da. No, naposled mi ga le uspe zajeti v mrežo. Tehnica je pokazala krepkih 12 kg. Super riba za tako malo vodo. Slikanje in gremo nazaj. Ribe so res lepo prijemale in prav nič ni kazalo, da se bo umirilo.

Palice so bile zopet na položajih in čakala sva novi prijem. Tokrat ga je prvi imel Aljaž. Medtem ko je utrujal ribo, sem tudi sam videl, da se mi je feeder palica močno ukrivila. Super

Gran Roque je največji otok karibskega arhipelaga Los Roques.

NEPOZABNI LOS ROQUES

Los Roques leži približno 250 km severno od Caracasa, glavnega mesta Venezuele. Ta arhipelag je po moji oceni eden najlepših na svetu. Je raj za "kajtanje", raziskovanje neokrnjene narave na množici majhnih otokov, prav tako tudi za raziskovanje pod vodo. Barve vode se prelivajo od turkizno modre do smaragdno zelene. Za ribiče pa je seveda skrajno doživetje v sožitju vode in kraljice teh voda, bonfisha. Vendar do tega otoka je bilo treba najprej prispeti, kar pa je zgodba zase ...

Naša ekspedicija se je začela nekaj tednov prej, ko je bilo treba organizirati letalske karte, prenočišča in seveda čoln. Ta čast je doletela Boštjana, ki je bil z Mirom pred leti že na tem otoku ter ohranil stik z vodičem. Da sta oba zagreta muharja brez primere, mislim, da mi ni treba posebej poudarjati. Midva s Petrom sva imela druge cilje, in sicer nekaj malega muharjenja, ravno toliko, da dobim ta bonfish, potem pa na velike ribe. V ta namen sem si kupil popolnoma novo muharsko palico in vse, kar spada zraven, ter pribor za velike ribe. Ker ostali trije niso imeli nekega specialnega pribora za te vrste rib, sem zraven vzel skoraj vse, kar imam, da bomo vsi lovili kakovostno s pravo opremo. Tako sem vsaj mislil ...

Po devetih urah trpljenja na letalu končno prispemo v Caracas. Nekako je bilo vse skupaj zelo čudno. Sploh nisem imel občutka, da sem prišel loviti ribe. Skrbelo me je, da nekaj manjka, da sem nekaj pozabil. Nisem si znal razložiti tega občutka, ampak sem si rekel, tukaj smo in to je to. Po formalnostih na meji in carini, kjer je vse teklo brez težav, prevzamemo prtljago, ribiške palice in zapustimo letališče. Na parkirišču nas pričaka prevoz do hotela. Vse je bilo brez kakršnihkoli posebnosti, le avtomobil, v katerem smo se peljali, je bil zelo majhen. Polovica tube, v kateri so palice, je gledala iz avtomobila. Ostala prtljaga pa nam je preprečila, da bi videli pot in okolico. Ampak tudi to ni bil problem, kajti hotel je bil le dobrih 10 minut oddaljen od letališča. Kolikor sem lahko videl iz avtomobila, je mesto moderno, z velikimi stolpnici. Ljudje so sproščeni in se zabavajo. Videti je bilo, kot da smo v raj.

Hotel se nahaja blizu obale in je lepo urejen ter dobrodošel za

Pogled proti "odgovornemu", ko sem izvedel, da je rezervirano letalo premajhno za tubo z ribiškimi palicami.

Venezuela je bila ena izmed najbolj razvitih držav Južne Amerike, in to samo zaradi nafte. Pred leti se je zaradi ameriške blokade to močno spremenilo, kar se je videlo v hiperinflaciji in druginji, ki jo je spremljala. Veliko ljudi ni imelo za hrano, mnogi so obubožali, zgodila se je vladna kriza ... Vse to je pripeljejo do tega, da je ta karibski svet postal poln kriminala in mafije. Vsak dan, tudi sedaj, ponoči umre ali izgine do 6 ljudi v neznanih okoliščinah, kar daje neprijeten občutek, sploh ko si enkrat tukaj.

počitek pred naslednjim, končnim letom do otoka Los Roques. Po osvežitvi si privoščimo pivo in nekaj hrane. Kmalu zatem odrinemo v sobo, saj nas zjutraj čaka letalo do otoka. Noči so v teh karibskih krajih tople in soparne, zato je bilo težko spati. Po zajtrku se zopet odpeljemo na letališče. Ker gre za notranji let, nas šofer odpelje do domačega letališča, kjer se poslovimo od voznika. Vidimo se čez deset dni ... Če verjameš.

Z vso prtljago gremo na okence, ker se je zopet treba registrirati. Gospa vzame potne liste in začne s popisom prtljage. Takrat pa prvi šok, kovčki so namreč preveliki in prav tako moja tuba s palicami. Nastane problem, ki ga je bilo treba hitro rešiti. Najprej se človek vpraša, kateri tepec je rezerviral tako majhno letalo, če imamo cel kup prtljage. Ampak to sedaj ni

Predmestne favele glavnega mesta Caracas, imenovane Petere, so ene izmed naj-nevarnejših krajev na svetu.

Mala pločevinka piva na otoku Gran Roque stane 1 \$, tako da je 100 \$ za 10 dni ribolova dovolj. :-)

pomembno, treba je rešiti situacijo. Na koncu zaključimo, da bo najbolje ostati še en dan v Caracasu, razpakirati palice in kupiti manjši kovček ter oditi na otok naslednji dan. Imel sem čast, da je ta privilegij pripadel ravno meni. Nekaj prtljage vzamemo iz prevelikega kovčka in jo stlačimo v druga, manjša. Tudi nekaj ribiških palic vzamem iz tube in jih povijem s folijo, tako da jih bodo brez težav vzeli na letalo. Boštjan mi je povedal, da so imeli velike težave s temi palicami pri varnostni kontroli. Niso jih dovolili vkrcati na letalo. Vendar ker je denar sveta vladar, so po mafijških poslih rešili tudi to ... Konec koncev je to Venezuela.

Srečna trojica se veselo vkrci na avion, jaz pa v lov za enim malim kovčkom, da bo imel kolega sveže spodnjice in majico, ko prispem ...

Najprej sem moral poklicati voznika, da me odpelje do nakupovalnega centra. Iz mojega telefona je bilo to nemogoče, ker nisem dobil povezave. Zaprošil sem osebje, pri katerem sem menjal letalsko karto, če lahko pokličejo voznika. Lahko povem, da je bilo osebje res prijazno. Povedali so mu, kaj se je zgodilo in voznik je v roku ene ure prišel pome na letališče. Najprej se odpeljeva nazaj v hotel, kjer odložim prtljago in tubo, rezerviram sobo še za eno noč, nato pa greva po nakupih.

V bližnji okolici je veliko trgovin, vendar v nobeni ni bilo kovčkov. Kolikor sem ga razumel, mi je povedal, da morava v center Caracasa. Tam bo treba nakup opraviti zelo hitro. Vozila sva se kakšno uro do centra, ki je pravo nasprotje lokacije pri letališču. Vse je bilo tako čudno, ljudje mrki, polno smeti, kanalizacija na cesti, res grozno in še bolj grozen občutek. Prispela sva na nekakšno vznožje, podobno tistemu pri favelah. Na vsaki strani garažni nakupovalni centri, večinoma pokriti s

folijo in nekaj deskami. Tukaj sva imela namen kupiti ta zlata vreden kovček. Voznik je rekel, da imam natanko deset sekund, da izberem kovček, plačam in se vrnem v avto. Do trenutka, preden sem sedel v avto, je šlo vse po planu. A ko sem se vrnil, je bilo okoli avtomobila že nekaj domačinov. Voznik je rekel, da naj počakam in da je vse v redu. Ni minila niti minuta, ko je prišla gruča ljudi (okoli dvajset se jih je nabralo), ki je začela krožiti okoli mene in avtomobila. Eden izmed njih me tako pogleda, da sem dobil cmok v grlu in mi pravi: "Kako, gringo?" Jaz mu odgovorim: "Ok, super." Nakar on dvigne majico in pod njo pokaže veliko mačeto. Pogledam voznika in vidim, da se ne smeji več in da ga je postalo strah. V trenutku sem vedel, da nekaj ni v redu in nikakor se nisem več znašel. En možakar je vpil: "Telefon in denar!" Jaz pa sem se pretvarjal, da ga ne razumem. Sto metrov nižje vidim policaje, zato sem naredil načrt, da odrinem tega "malega psihiča" in tečem do policije. Situacija ni bila nič kaj prijetna, saj so nekateri imeli pištole. Na vso srečo so prišli domačini, ki so poznali voznika, in so situacijo umirili, nagnali neprijazne ljudi in se opravičili za nastalo zmedo. Povedali so tudi nekaj prijaznih besed, da le ni več tako kot včasih. Obstajajo pa posamezniki, ki terorizirajo turiste ter jim kradejo denar in telefone. Tako sem bil vesel, da sem vse, ki so bili še tam, povabil na pivo.

Naročil sem štiri veze piva, ki smo jih popili kar pred trgovino, pred policijo. Moral sem vse povedati in razložiti, od kod sem, kaj delam tukaj, kako je pri nas, uf, kako sem užival v pripovedovanju. Polna ušesa so jih bila, konec koncev so me pa le rešili pred prav nerodno situacijo.

Morje znotraj arhipelaga je skoraj vedno mirno in obratno razburkano na odprtem.

Arhipelag Los Roques s svojimi ogromnimi jatami bonefishev velja za pravi raj med muharji.

Tarpon je ribolovno zelo zanimiva riba, saj se med utrujanjem silovito bori z atraktivnimi skoki iz vode.

Barakude so neustrašni lovci, ki s svojimi zobmi plen praviloma onesposobijo že ob prvem stiku.

Na koncu se je vse dobro izteklo in z voznikom se odpraviva nazaj v hotel, vesela in z gajbo piva v riti. Utrujen od vsega pojem večerjo in grem spat. Komaj čakam, da se naslednji dan usedem na letalo in odletim na ta rajski otok.

Zjutraj po zajtrku si pripravim prtljago v majhnem kovčku in vzamem palice, vendar ne vseh, ker se bojim, da mi jih ne bodo dovolili vzeti na letalo. Nato čakam svojega zvestega voznika. Za vsak slučaj ga pokličem preko viberja, da vidim, ali je vse v redu z njim. Kot da smole ni konec, ne duha ne sluha o njem. Kličem ga dobre pol ure, nakar se odločim poiskati drug prevoz. Očitno tudi njemu ni bilo lahko prejšnji dan in je potreboval malo več spanca. Prevoz prispe v nekaj minutah in odpraviva se na letališče. Ker sem postopek poznal in sem bil med prvimi pri okencu, sem vse malenkosti hitro opravil. Za mali kovček in palice, ki sem jih imel kar v roki, sem odštél 20 €. Ok, to bom preživel, sem si rekel.

Po oddaji prtljage sem počasi šel proti izhodnim vratom, kjer je čakalo letalo. Ker je bilo časa še dovolj, sem si privoščil pivo ... No, ne samo enega.

Let traja dobre pol ure in je zanimiv, ker se v trenutku, ko se letalo dvigne na potovalno višino, vidijo obrisi tega izjemnega arhipelaga. Po nekaj minutah pa nepopisni razgled na te male otoke, barvitost morja ... Res izjemno lepo. Pristajalna steza je sorazmerno kratka in pristanek temu primeren. Vse bi bilo čisto ok, da me le ne bi tako tiščalo na wc. Izkrčamo se z letala in gremo proti izhodu, kjer policija s psi išče drogo. Ko že zapuščam letališče, nekdo zavpije za mano. Pogledam, kaj hoče. Seveda, zopet denar, kot turistično takso na otoku, mislim, kot da sem na Hrvaškem.

Kolikor se da hitro zapustim letališče in ob izhodu pridem

Rarog

naravnost na plažo. Končno, si pravim, zdaj pa samo ribolov in mir. Z onimi tremi "juhuhuji" se nisem niti ukvarjal, ker sem se enostavno želel samo nekje usesti in popiti mrzlo pivo ... Spet. Malo si ogledujem otok, povsod pesek in smrad po ribah, kar je dober znak. Vsi skulirani, neobremenjeni. Ko takole hodim po otoku, vidim svoje srečnike, ki so že en dan dlje tu. Ravno se odpravljajo z ribolova, ki so ga imeli v okolici tega otoka. Presrečni, da se vidimo, smo, ne boste verjeli, zopet šli na pivo, grozno. Povem, kaj vse se je zgodilo, pa palice sploh še nisem prijel v roke, kaj šele bo ...

Srečamo se tudi z našim vodičem Pedrom, ki bo poskrbel, da nalovimo čim več rib. Ko sem spakiral vso opremo, se odločimo, da gremo popoldan na morje preizkusiti srečo. Sestavim palice, namestim vabo in odrinem s čolnom nekaj kilometrov na odprto morje. Za sabo vlečemo vabo, jaz pa pripravljam še druge palice, da bomo vsi lovili. Morje je razburkano in komaj sedimo na čolnu. Nekako se ne počutim dobro in v trenutku se spomnim, da sem pozabil vzeti tableto proti slabosti. V daljavi vidimo, kako se tune mastijo s sardelami in takoj odrinem na to mesto. Vmes, ko menjam vabo, začutim, kako se mi hrana iz želodca pomika proti grlu in ustom. No, še to, si pravim, vendar me to ne ustavi. Vseeno mečem vabe proti jati tun, vmes malo bruham, malo mečem, saj bo minilo. Tun – kolikor hočeš, a nobena ni prišla. Očitno so majhne in jih vaba ne zanima. Zaradi razburkanega morja se odločimo, da gremo nazaj v bližino otoka, da bomo vsaj normalno lovili. Menjam takšne in drugačne vabe, vendar ničesar, tudi ugriza ni bilo. Proti večeru poskusim še *na Rapalo*, za katerega vem, da je strup v morju. In res, ko vržem vabo, že po nekaj potejih začutim močan prijem. Palica se upogne, vrvica strga in to je bilo za danes vse, tako pač je v ribolovu. Sicer smo pa komaj prišli in imamo še dosti ribolovnih dni, tako da bomo vsekakor nekaj tudi ujeli.

Zvečer se posedemo okoli mize, kjer nas pričaka odlična večerja. Moram povedati, da smo vse dni jedli res vrhunsko, hrana je bila odlična in polna okusa. Midva z Boštjanom se po obilni večerji odpraviva malo ven na sprehod. Opaziva, da na glavnem trgu pripravljajo nekaj zanimivega. Videti je bilo kot prireditveni prostor z velikim odrom, zato vprašava domačine, kaj počnejo in povedo nama, da bo 4 dni karneval, nekaj podobnega, kot je na Ptujju za pustni čas. To bo pa še zanimivo, sem si rekel.

Po vseh tegobah in problemih bom končno zaspal kot dojenček, mirno brez kakršnihkoli misli, kaj vse še lahko gre narobe. Res komaj čakam, da se vržem na posteljo in mirno zaspim ... tako sem vsaj mislil. Zraven mene v sobi sta bila še Peter in Boštjan, Miro pa je imel privilegij in je spal v svoji sobi. Sredi

Velikooki Jack (Horse-eye jack) je zapet na ribiški vrvici pravi dirkač, ki se zlahka ne utruji.

Rdeči zobatec (Red Snapper) v Karibih slovi kot ena izmed najokusnejših rib.

Petare

noči se zbudim, ker sta moja cimra "žagala hlode" in je bilo ob tem nemogoče spati. Odločim se, da grem v dnevno sobo in tam nadaljujem spanec. Ob dveh zjutraj pa, kot da sem na "rave" zabavi, glasba na ves glas, basi so mi tolkli po ušesih ... "Pa kaj si ti ja nor" In to bo trajalo štiri dni ... res nimam sreče. Tudi moja cimra sta v trenutku nehala smrčati, kar pa se mi je zdelo prav fino. Če jaz ne morem, potem tudi vidva ne bosta spala. Še dobro, da so po kakšni uri vse skupaj končali in vsi smo lahko mirno zaspali.

Po burni noči se zjutraj zbudimo, malo še utrujeni, vendar danes končno začnemo s pravim ribolovom. Po jutranji kavi in zajtrku naredimo načrt, kako in kje bomo lovili. Ker je to moje prvo potovanje, se prepustim željam drugih. Ker je bistvo tega potovanja muharjenje, se odločimo, da gremo na otok, ki je znan po bonfishih in ostalih karibskih ribah. Pot traja okoli pol ure in kaj hitro se lotimo ribolova. V drugem metu imam prijem, vendar vidim, da za ribo skače mala barakuda, ki mi odnese pol ribe. Res super, moj prvi prijem in ven potegnem samo glavo od ribe. Nekaj metrov nižje prime prvi bonfish Petru, kakšna borba. Riba dobesedno šprinta in odvija vrvico kot za šalo. Hodimo vzdolž otoka in lovimo po svojih najboljših močeh. Nekako nisem najbolje usklajen s palico in ne dobivam prav veliko prijemov. Ko prime palico Boštjan in nekajkrat vrže, mi pove, da imam vrvico napačno navito, kajti debelejši del vrvice mora za lažji met biti spredaj. Ko obrnem vrvico, pa to postane nekaj povsem drugega in muharjenje se je lahko začelo. Dobil sem kar nekaj rib, vendar bonfisha od nikoder. Vsi ostali so imeli srečo, sploh Miro, ki je pravi "profi" za bonfisha. Nič hudega, bo pa drugič, še dovolj časa bomo tukaj. Končamo malo prej, da bomo lahko lovili še na

koralnem grebenu, in sicer na sistem, ki meni bolj odgovarja, to je vijačenje. Ko prispemo na mesto, začnem metati vabo in prijemi si sledijo eden za drugim, res neverjetno. Ko takole lovim, vidim Mira, ki me gleda kot mali kuža, ki pravi: "Daj še meni." Kakšno veselje je to, ko ribe tako prijemajo in jih z užitkom vlečeš. Sicer niso velike, vendar to sedaj ni pomembno. Počasi se odpravimo, kajti tema bo kmalu tu. Po večerji hitro odrinemo spat, no, takšen je vsaj bil plan.

Noč je bila kratka, vendar tako je in treba se bo navaditi. Ta dan smo malo spremenili taktiko. Miro in Boštjan sta se odpravila muharit v plitvino, midva s Petrom pa greva "spinat". Popoldan je bil plan loviti tarpona in v ta namen smo potrebovali nekaj malih ribic. Pedro pove, da bomo šli loviti tudi barakude v plitvino. Bonfish se prehranjuje z malimi rakci in ribami ter dviguje mulj na površino, tako da nastane t. i. mlečna voda. Okoli te mlečne vode pa barakude čakajo svoj plen. Pedro pove, naj vržem čez to mlečno vodo in počasi vlečem. Vaba še niti dobro ne pade v vodo, ko barakuda dobesedno skoči iz vode in napade vobler. Barakuda je ogromna, vendar ni hud borec, tako da jo z lahkoto potegnem na čoln. Problem barakude je, da lahko pregrizne vrvico (tudi jeklena kaj dosti ne pomaga), zato je treba imeti vabo, ki je velika in vitka, da vrvica ni nekje med ostrimi zobmi.

Ko takole drvimo blizu obale, zagledam jato plamencev oziroma flamingov, ki mirno počivajo na plaži. Naš prihod jih zmoti in vsi odletijo. Let sem posnel s kamero in je fenomenalen, zato se ga splača pogledati na povezavi do videa na koncu članka. Iz plitvine, kjer je voda rahlo motna, pridemo v kristalno čisto morje in tam ribiče čakajo novi izzivi. Vzamem malo močnejšo palico, ker tukaj pa ne bo heca. Že v drugem metu prime *kingfish*. Zelo močna riba, ki pa je nadvse okusna in zato ostane na čolnu.

Okoli druge ure popoldan poberemo Boštjana in Mira, ki sta uživala v plitvini in sta se morala dobesedno spopasti z malimi barakudami in morskimi psi. No, na srečo imata še vse okončine, tako da nas popoldan čaka še en ribolovni izziv, in sicer lov tarpona.

To je pa res višek ribolova in prava umetnost, loviti to prekrasno ribo, ki ima luske tako velike, da bi z njimi lahko prekril streho. Lovili smo blizu obale, ne daleč stran od našega apartmaja. Na palico zmontiram malo večji trnek, nanj obesim pol kile ribe (najbolje glava in škrge) in vse skupaj vržem v morje ter čakam. Vse skupaj bolj spominja na lov krapa, samo zaboj piva še manjka. To pa je višek ribolovne umetnosti in strategije, ko mi v trenutku prime tarpon in vleče vrvico. Malo počakam in potem zategnem. Tarpon skoči iz vode, vendar se sname. Drugi prijem ima Boštjan, ki ribo uspe povleči na čoln.

Večer

Ni kaj, mrcina je ogromna in stežka se vsi slikajo z njim. To je bilo za danes vse. Rahlo lačni in utrujeni odrinemo do našega bivališča. Kot vsak dan večerja brez primere, noč burna brez spanca in jutri nov dan.

Naslednji dan se Peter odloči, da bo ostal v apartmaju in malo počival, Boštjan in Miro gresta na bonfish, mene pa Pedro odpelje na odprto morje, kjer pozna dobro lokacijo za pelagične ribe. Ko prispemo na mesto, Peter in Boštjan začneta muhariti, jaz pa vmes vržem vobler v plitvini. V bistvu sem vrgel na pešeno obalo in takoj, ko vobler pride v morje (niti 5 cm vode), nekaj udari po voblerju. Pedro reče, da je to bonfish in res, moj prvi bonfish na vobler velikosti 12 cm. Kolikor mi je znano, je bonfish neka plašna in previdna riba, ampak ne verjemite vsemu, kar dajo na YouTube. Riba je nenormalno popadljiva in napade vse, kar je v bližini, tudi vobler, ki je tako velik kot riba sama, res neverjetno. S Pedrom prispeva na odprto morje in vse skupaj mi je malo čudno, ker mi ni jasno, kje bom lovil v tej globoki vodi. Ne mine veliko časa, ko prispemo na koralni greben, ki se nahaja dobrih deset metrov globoko. To bo tisto pravo, si rečem, in komaj čakam, da vržem vobler. Ko ga vlečem proti sebi, jasno vidim, kako ribe z dna drviijo na gladino in se podijo za voblerjem, kakšen prizor. V trenutku ujamem ribo po imenu *horse-eye trevally*, z značilno obliko očesne vdolbine, ki spominja na konja. Ta riba je nenormalno popadljiva in ne odneha niti, ko je vobler že pri čolnu. Zgodi se, da skoči za voblerjem, ko je ta že zunaj vode. V trenutku sva imela čoln poln teh rib. Situacija je taka, da je na otoku dosti ljudi, ki nimajo denarja niti za hrano in Pedro je tisti dobri človek, ki poskrbi tudi za te ljudi, jaz pa rade volje pomagam, kdo pa ne bi. Ko se voziva dalje po grebenu, za sabo vlečem ta isti vobler. Sicer ni namenjen za "trolanje", ampak, ko je riba v akciji, je čisto vseeno kaj plava v vodi. In res za sabo vidim dolg kljun, ki gleda iz vode in mlati po voblerju. To je pomenilo samo eno ... mečarica. Vobler skupaj z mečarico izgine v globino in palica se upogne. Zategnem in počakam, če bo riba obstala na trneku. Poln navdušenja in smeha začnem navijati, ko v trenutku vse ostane ohlapno ... pa ne no, ne sedaj, sem si rekel. Da me Pedro pomiri, mi reče, da to ni bila mečarica, ampak marlin. Sicer ne velik, ampak marlin je marlin. No, super, a lahko še kaj dodaš, se mu nasmejim. Tako to je pri ribolovu in vem, da ni bilo prvič in tudi ne zadnjič, zato je vsaka trofeja toliko vredna, ker jo je izredno težko ponoviti. Nekajkrat še vržem vobler in vse skupaj je zelo mirno, kar me sicer malo čudi, saj vidim ogromno rib na dnu. Naenkrat pa mi na vobler prileti ogromna barakuda. Zdaj mi je jasno, zakaj se vse ostale ribe umaknejo, kadar ropa barakuda. Nobena noče pristati v teh ustih, polnih ostrih zob. Barakuda, dolga čez meter, pristane

Nekaj najlepšega je, ko po celem dnevu ribolova v posodo prineseš kakšno ribo ali jastoge in ti prijazne kuharice pripravijo pravo pojedino.

na barki in s Pedrom skleneva, da greva nazaj po Boštjana in Mira, da počasi odrinemo proti domu. Kako sta debelo pogledala, ko sta na čolnu zagledala polno rib. Boštjan je rekel, da gre jutri z nama, da ponovimo tole dogodivščino, saj kar ni mogel verjeti svojim očem.

Drugi dan se vrnemo na isto mesto in ne mine veliko časa, ko ima Boštjan prijem. Na veliko presenečenje sta na vobler prišla kar dva *horse-eye trevallyja*, noro ni kaj. Riba zopet delajo, kot da ni druge hrane v vodi, samo vobler. Po kakšnih dveh urah se vrnemo nazaj na mesto, kjer je lovil Miro. Bil je v elementu in dal nama je nekaj časa, da sva raziskala še teren okoli bližnjega otoka. Plujemo kakšnih sto metrov od obale in se prepuščamo toku, vmes pa mečeva vabe malo levo, malo desno. Na površini vidim jate malih ribic, kako bežijo pred plenilci in Boštjan vrže ravno na eno izmed njih. Ko parkrat potegne, se okoli njegovega voblerja voda zapeni in prime nekaj velikega. Pedro zavpije "red snapper" ter začne skakati po čolnu, ker ve, da je to ena najbolj okusnih rib v morju. Ko Boštjan pripelje ribo do čolna, je Pedro prvič, odkar smo lovili, sam povlekel ribo na suho, saj je nikakor ni hotel izgubiti. Lahko vam povem, da je bila riba naravnost odlična.

Vsak dan na tem prekrasem rajskem otoku je bil poseben. Vedno znova smo odkrivali kaj novega in doživeli nepozabno izkušnjo. Ena izmed teh je bila lovljenje jastogov. Nekako smo hoteli zainiti naš dopust z izjemno pojedino jastogov. Najprej jih je bilo treba naloviti, kar pa sploh ni enostavno. Pedro je najel sina, ki je pravi ekspert za lov na jastoge. Iskali smo koralne grebene, ki imajo votlino na dnu. Tam se namreč ponavadi skrivajo jastogi, Pedro pa dobro ve, kje je to, saj je pravi poznavalec tega morja. Brez njega nam nikakor ne bi uspelo uloviti popolnoma nič. V roku ene ure smo imeli dovolj jastogov za večerjo in naše kuharice so jih pripravile na najboljši način.

Kakšen zaključek tega prekrasnega ribolovnega dopusta, ki se je začel prav dramatično, vendar končal izjemno lepo in v vzdušju, ki ga ne bom nikoli pozabil.

Niso le velike ribe ali pa ribolov tisto, kar me vleče po svetu. Najdejo se še drugi razlogi. Spoznavanje ljudi in njihove kulture te bogati, ti daje navdih za vsakodnevne tegobe in težave. Predvsem pa zavedanje, da je povsod lepo, vendar doma najlepše.

Se vidimo naslednjič ...

Sebastjan Hajnšek
facebook.com/sebastjan.hajnsek
<https://youtu.be/T3TUha2oJDg>

Skenirajte QR kodo ali sledite zgornji povezavi in si oglejte kratek videoposnetek ribolova.

DRUŽENJE ZA SPOMIN

V začetku letošnjega leta smo se primorski ribiči poslovali od dolgoletnega tekmovalca 67-letnega Mirka Matijašeca iz Ajdovščine. Kot član RD Ajdovščina je veliko pripomogel k razvoju tekmovalnega ribolova predvsem za mladinsko sekcijo. V njegov spomin smo se prijatelji zbrali v četrtek, 14. 6., in izpeljali popoldansko prijateljsko tekmovanje v lovu rib s plovcem. Tekmovanje sta organizirali RD Ajdovščina in RD Postojna v Postojni na reki Pivki pri Postojnski jami. Tekmovanja se je udeležilo 14 tekmovalcev iz petih ribiških družin. Po pretečenem času za ribolov (tekmovali smo 3 ure) je sledilo tehtanje in razglasitev rezultatov. Prehodni pokal je osvojil Damijan Magajna, drugo mesto Ismet Kovačević in tretje mesto Martin Miklavc.

RD Postojna

Udeleženci druženja

DRŽAVNO TEKMOVANJE LRP DRUŠTVA UPOKOJENCEV

1 3. 9. 2023 se je v Rogozniškem ribniku na Ptujju odvijalo državno tekmovanje upokojencev v lovu rib s plovcem. Prvenstvo je organiziralo DU Ptuj s pomočjo RD Ptuj. Sodelovalo je trinajst štiričlanskih ekip, ki so na svojem področnem (regijskem) tekmovanju osvojile prvo mesto in se uvrstile na državno tekmovanje.

Prvo mesto je osvojila ekipa DU Markovci pri Ptujju z 10 točkami ter težo 60.340 kg rib. Za zmagovalno ekipo so tekmovali: Dušan Horvat, Ivan Lesjak, Jože Majcenovič in Stanko Petrovič. Drugo mesto je osvojila ekipa DU Radenci z 20 točkami in težo 47.400 kg rib. Tretje mesto je osvojila ekipa DU Laško z 32.720 kg ulovljenih rib in 20 točkami.

Vodja zmagovalne ekipe Franc Bromše je povedal: »Zmagali smo že petič, kar izkazuje uspešnost našega društva tudi v širšem merilu. Ob tej priložnosti bi se zahvalil predsedniku DU in predsedniku ŠRD Markovci za podporo ter pomoč.

Lep ribiški pozdrav!

Ivan Lesjak

Zmagovalci

LEPOTA JE V MANJŠEM

Začetek tega članka sega nekaj let v preteklost. Takrat me je po telefonu poklicala prijateljica Eva, ki je v pozdrav rekla »Pozdravljen, mladi ribič!« »Kako pa ti veš, da pišem za Ribiča?« me je zanimalo (Mladi ribič je namreč naslov tega dela Glasila Ribič). »Moj brat ima ribiško trgovino in včasih mu pomagam, pa sem te videla v eni od številčk...« Verjetno mi ni treba poudariti, da sem od tistega trenutka naprej pogosto razmišljal o tem, kako bi nam s svojimi izkušnjami prav prišla Eva (ali pa njen brat). Nikoli si ne bi mislil, da bom nekoč s sošolko s študija zgodovine načrtoval ribarjenje.

Od tistega pogovora je preteklo kar nekaj vode, ko je Eva prišla na dan z odlično zamisljo – predlagala je namreč ribolov na reki Lipnici, na Gorenjskem. Sam sem sicer že večkrat razmišljal o ribolovu v tistem delu Slovenije, a predvsem se mi je v glavi podila ideja o Savi Bohinjki. A kot rečeno, Eva pozna te vode precej bolje in zaupali smo njenim izkušnjam. Lipnico nam je predlagala, ker gre za manjšo reko, ki jo lahko obvladajo tudi manj izkušeni ribiči. Se vedno pa je v njej dovolj rib, da nam ne bi smelo biti dolgčas. Pomembno pa je tudi dejstvo, da se ribiči tam največkrat osredotočajo na Savo ter Savo Bohinjko, medtem ko je Lipnica nekako zapostavljena. In ne nazadnje, cena ribiške dovolilnice je za reko Lipnico občutno nižja kot za zgoraj omenjeni reki.

Odločitev je padla, eno od jesenskih nedelj smo izbrali za ribolov na Gorenjskem. Ker si je Filip med treningom smučarskih skokov poškodovale zapestje, sva se na muharski izlet odpravila le Tim in jaz. A tudi Tim ni bil povsem zdrav, tako da sva se odločila le za pol dneva ribolova in ne od (mrzlega) jutra do večera.

Jesensko sonce je bilo že visoko, ko sva nekaj čez enajsto dopoldne parkirala avto pri gasilnem domu v Podnartu, se pripravila in začela z lovom. V Lipnico sva zakorakala le nekaj metrov stran od parkirišča in že z drugim metom je Tim uspel ukaniti manjšo postrv. Sicer se je trnka rešila s skokom iz vode, a ob takem začetku sva komaj čakala nadaljevanje ribolova. In res, kakšnih pet minut kasneje je imel Tim na trnku še eno in tudi to uspešno pripeljal do podmetalk – šarenka, dolga okoli 20 centimetrov, ki je kmalu zaplaval nazaj. S Timom sva ubrala različni taktiki, medtem ko sem jaz lovil s potezanko, je Tim prvič poskušal »Evro nimfing«. Na muharski roli je imel navit le laks, brez muharske vrvice, na koncu pa je imel seveda privezane nimfo. In njegova tehnika je bila precej uspešna, tako da je kmalu iz vode potegnil že tretjo ribo.

Pot sva nadaljevala proti toku. Timova »naloga« je bila, da je hodil ob malo globljih delih reke (Lipnica je v glavnem plitvejša reka, a ima tudi tolmane in globlje dele struge) ter poskušal z nimfo – »Vsak tolmun in tolmunček ter globlji del struge skriva vsaj eno ribo, poskušaj jo ujeti. Pet, šest metrov in greš naprej za nekaj metrov in znova poskusiš,« so bila navodila zanj. Ko sva prispela do manjšega jezusa, sem začutil svojo priložnost, da znova poskusim s potezanko, saj je bil tolmun pod

Skupaj sva »napadla« tolmane na Lipnici. Vsaka takšna kaskada je nudila mnogo ribjih skrilušič, tako da sva temeljito premetala vsako od njih, preden sva se odpravila k naslednji. (foto: E. Saksida)

jezom precej globok. A še preden sem uspel ujeti svojo prvo lipniško postrv, je bila na drugi strani v zraku že dlan z iztegnjenimi štirimi prsti. Štiri ribe za Tima in še vedno nula zame. A kmalu sem tudi jaz uspel ujeti svojo prvo, nato še drugo in tako naprej. Jesensko sonce je svetilo skozi veje, ko sva hodila po strugi navzgor – muharjenje je bilo precej bolj enostavno, kot sva ga navajena, saj je Lipnica dovolj široka, da je dovoljevala tudi muharske mete, struga je bila vsaj na enem mestu dovolj plitka, da sva lahko brez težav hodila, najvažnejše pa je seveda bilo, da je v vsakem tolmunu, tolmunčku in globljem delu reke res čakala lačna postrv. Število ujetih rib se je kmalu povzpelo preko 10. V glavnem pa so bile učinkovite takšne in drugačne nimfe. Jaz sem občasno sicer še vedno navezal potezanko, Tim pa

Tudi takšne šarenke, velikosti obeska za ključke ali pa morda prsta na roki, so se pogumno zapodile za najinimi nimfami. Večkrat sem se vprašal, kakšen užitek bo muharjenje na Lipnici šele takrat, ko bodo vse te ribe zrastle..

Takšnih in podobnih postrvi sva tisto nedeljo ujela skoraj 30.

Riba, ki jo je Tim ujel pod manjšim jezumom, ki je viden v ozadju. Ko sva si po koncu ribolova privoščila malico, sva sedela nad tem jezumom in opazovala začetek večernega skoka.

Največ ujetih rib je bilo velikih med 15 in 20 centimetrov.

Tudi nekaj večjih postrvi sva ujela tisto nedeljo. Ta je bila ena največjih.

Tim med izvajanjem »Evro nimfinga«. Čeprav ga je roka že bolela od stalnega držanja palice po konci, je vztrajal. Sva pa si na »plaži« za njim privoščila krajši počitek med ribolovom.

Takšne kombinacije barv in vzorcev na ribi še nisva nikoli videla.

Nekaj rib sva fotografirala, vse pa sva v čim krajšem času vrnila nazaj v reko Lipnico.

V šestih urah ribolova nisva srečala drugega ribiča in sva imela Lipnico ter njene ribe samo zase. (foto: E. Saksida)

je poskusil s suho muho, a tisto nedeljo so bile na jedilniku nimfe. Spomnim sem, da sem malo pogledal, kako gre Timu in videl sem, kako si z levo roko podpira desnico, ki je držala palico – pri »Evro nimfingu« je namreč pomembno, da je palica vedno dvignjena in obrnjena navzgor. Tako ribič poskrbi, da je laks bolj kot ne napet in je »kontakt« z ribo omogočen. Seveda pa začne roka, ki tega ni navajena, hitro boleti. A Tim je očitno nelagodje prestajal junaško. Seveda pa ribiči pozabimo tudi na hujše bolečine, če le ribe prijemljejo. In so. Postrvi so bile sicer manjše, kot bi si želela (videla sva sicer tudi nekaj večjih, a pretentati sva uspela v glavnem manjše), jih pa je bilo pa zato res veliko. Po nekaj urah lova sva jih ujela in izpustila že skoraj 20. Par jih je bilo tudi povsem odraslih, kakšna pa je bila tudi v velikosti obeska za ključce.

Nekajkrat sva zamenjala palici, da sem tudi jaz poskusil lov z nimfo samo na laks, Tim pa je medtem povadil muharske mete s klasično tehniko. A je menjava nekajkrat malo zmedla Tima, saj je nato parkrat poskušal izvajati muharske mete, ko bi moral le spustiti nimfo v glavni tok in nekaj muh je pristalo tudi v okoliških vejah – čeprav sva, če me spomin ne vara, med vsem ribolovom izgubila le eno muho, kar je, glede na dosedanje izkušnje, kar mali čudež. Pri enem od takih primerov, ko je Tim zalučal muho v veje in se nato ukvarjal z reševanjem zagate, sem izkoristil situacijo in ne daleč stran vrgel svojo nimfo. Kmalu je bila zunaj šarenka, velika okoli 20 centimetrov. Priznam, ni bilo najlepše od mene, da sem izkoristil tuje težave, a vsaka šola nekaj stane. Poleg tega pa naju je čakalo še kar nekaj priložnosti in Tim ni potreboval dolgo, da se mi je oddolžil. V večjem tolmunu sem videl nekaj rib, med njimi tudi par večjih. Že ob prvem metu se je ena zapodila za nimfo, a ni prijela. Poskusil sem še enkrat, na koncu pa bi lahko rekel – v tretje gre rado, saj sem šarenko potegnil ven s tretjim metom. In medtem ko sem se jaz ukvarjal z ujeto ribo in jo poskušal fotografirati, je do tolmunu pristopil še Tim. Ni potreboval dolgo, da je imel na trnku postrv skoraj dvakrat večjo od moje. Tudi to je uspešno pripeljal do podmetanke, naredila sva nekaj slik, nato pa sta ribi odplavali nazaj v zavetje globoke vode.

Čas je hitro tekkel in bil sem precej presenečen, ko sem videl, da je ura že skoraj štiri popoldne, kar pomeni, da loviva že pet ur. Kot pravijo Angleži: »Time flies when youre having fun« (Čas beži, ko se zabavaš) in midva sva se res zabavala na Lipnici, kajti rib je bilo

precej – na vsakih nekaj metrov je v svojem zavetišču čakala kakšna, da vrževa vabo. Tudi najmanjši tolmun ali poglobitev struge je bilo treba »premetati« in tako sva skupaj ujela že preko 20 postrvi. Lipnica je dom tudi zelo lepih in borbenih potočnih postrvi, a tokrat so se na najine muhe odzvale njihove »ameriške« sestrične. Je bilo pa zato teh toliko več. V rekah, v katerih smo do sedaj lovili, so bile šarenke precej enoznačne – vse so imele zelo podoben vzorec in tudi po velikosti se niso veliko razlikovale (odvisno pač od tega, kakšne so vložili), te pa so bile tako po barvi kot po velikosti zelo raznolike. Ujela pa sva tudi postrvi s kombinacijo barv in vzorcev, kot jih prej še nisva videla.

Ribolov sva s Timom zaključila na skalah okoli še enega globokega tolmunu. Zadnji dve šarenki sta prišli ven. Ko sva se pogovarjala, koliko rib sva ujela na Lipnici, sva se oba strinjala, da okoli 25: nekaj večjih, par jih je bilo v velikosti sredinca ali kazalca, ostale pa so bile velike med 15 in 20 centimetrov. Večkrat sem pomislil na to, kako nor šele bo ribolov na Lipnici, ko bojo vse te manjše šarenke še zrasle.

Čeprav sva imela namen biti ribariti krajši čas, sva na koncu lovila skoraj šest ur. V tem času nisva srečala nobenega drugega ribiča – verjetno je bilo na Savi, ki se vije nedaleč stran, drugače, a nama je tokrat povsem ustrezala manjša Lipnica z manjšimi ribami, ki pa so bile neverjetno dejavne.

Ko sva se po ribolovu preoblekla in si privoščila malico (prej nisva želela izgubljati časa), sva sedela tik nad prvim tolmunom, kjer sva prej lovila – začenjal se je že večerni skok in postrvi so pridno pobirale hrano s površine. Videla pa sva tudi nekaj precej večjih rib od tistih, ki sva jih ujela. Ni manjkalo dosti, da bi se znova oblekla in pripravila palici, a sva si vseeno ulov rekordne postrvi v Lipnici pustila za naslednjič.

Blaž Dominik

KAJ JE JESENI DRUGAČE

V krajših dneh na koncu muharske sezone se v večini evropskih držav že pripravljajo na zimsko muharjenje na lipana. Večina vrst postrvi je že prešla v lovopust, nekaj časa lahko ponekod lovimo le še šarenko. Nekateri revirji se zaprejo, pri drugih pa še lahko nekaj časa uživamo ob ribolovu v jesenskih dneh. Ne glede na to, kaj je naša ciljna riba, pa je dobro, da se je lotimo na način, da bomo kar najbolje izkoristili preostale ribolovne dneve v naših dovolilnicah.

Če nismo zgolj zagreti pristaši sulčelova, verjetno dobro vemo, da je prva sprememba v jesenskem muharjenju ta, da se večina dogodkov in aktivnosti glede prehranjevanja rib premakne v srednji – najtoplejši del dneva. Jutra in večeri niso več tisto, kar so bili pred nekaj meseci. Prevladuje megla in temperature se zelo hitro spustijo krepko pod tiste, v katerih smo s kratkimi rokavi uživali še nekaj tednov nazaj. V tem delu dneva lahko še najbolj uspešno lovimo na vse načine, od potezank do suhih muh, saj je to čas največjih aktivnosti vodnih žuželk in druge ribje hrane, hkrati pa tudi boljše vidljivosti, ki plenilcem zelo odgovarja. Sicer je kot sončne osvetlitve precej nižji in ribe v vodi mi vseeno slabše vidimo, zato pa pridejo takrat do izraza izkušnje iz preteklosti, ki jih lahko uspešno uporabimo v smislu ribolova na mestih, kjer smo jih redno videvali pred tem. Tudi spremembe najboljših mest za ribolov, ob različnih vodostajih, ki jih lokalno dobro poznamo, nam lahko pridejo zelo prav. Ribolov z ličinko je na teh mestih možen praktično vedno, posebnost jesenskih dni pa je velikokrat ta, da so marsikje ribe že precej bolj previdne in težje ulovljive kot v drugih delih sezone. Zato se včasih veliko bolje obnesejo malo bolj naravni posnetki. Predvsem ličinke manjših olivnih enodnevnice in pa postrance v čim bolj naravnih barvnih odtenkih so se meni osebno in še marsikomu v tem obdobju najbolj pokazale kot najbolj uspešne. Še posebej na malo počasnejših in stoječih vodah ter jezerih lahko pomenijo pomembno razliko v uspešnosti dneva. Prav tako je to obdobje, ko nam sredi dneva lahko omenjene male enodnevnice prav lepo rojijo in moramo biti pripravljeni tudi na to. Drugače je tudi muharjenje z ličinko lahko prav uspešno, če le rahlo bolj uporabimo svoj »poletni pristop« in malo bolj »poletno« opremo. Mnogim pa je ribolov sredi sončnega dneva jeseni

Jeseni nas velikokrat preseneti dež.

na suho muho najljepši ribolov v sezoni in moram priznati, da ima resnično nek poseben čar. Največkrat so krivci zanj lipani, se pa tudi na postrvjih vodah lahko dogaja marsikaj. Običajno je tudi ta rahlo bolj zahteven in ne dopušča prav vsakemu začetniku uspešnega dneva. Zato je jesen žal tudi malo manj primerna za učenje in za začetnike. Natančnejši meti ter daljše in tanke predvrvice so po navadi nujni in muharji dobro poznajo tisto tanko, a jasno mejo, ki nas loči od povprečnega do zelo uspešnega ribolovnega dne. Topli dnevi oktobra in novembra so lahko tudi čas, ko na vodi opazimo veliko manjših in srednje velikih šašev običajno v malo temnejših barvah. Še posebej je to možno na naših kraških vodah, ki so ta čas lahko še precej toplejše od alpskih. Običajno sicer ne rojijo, pač pa med značilnim poskakovanjem po gladini polagajo jajčeca, kar pa nas niti malo ne moti, saj nam medtem lahko omogočijo neverjetne ribolove. Edina razlika je v tem, da ribolov na druge stadije šašev ni najbolj uspešen in se ga raje niti ne lotimo, ker le izgubljam dragoceni čas. Enostavni suhi posnetki odraslih so vse, kar potrebujemo in običajno tudi malo bolj aktivna prezentacija lahko prevara marsikatero ribo.

Nekaj jesenskih suhih posnetkov v velikostih #14 do #16.

Običajni jesenski ulov na drobno postranico.

Uspeh na suho modrokrilo zelenko.

Tudi zapriseženi muharji s potezankami lahko jeseni prav posebej pridejo na svoj račun. Morda celo najbolj na mešanih revirjih, kjer imamo tudi ribe iz ciprinidnih vrst. Tam je namreč jeseni največja gostota poleti izleglih mladice, ki so med plenilci zelo priljubljena hrana. Pri tem načinu je, kot vemo, oprema lahko rahlo močnejša, predvrvice debelejšje in muhe večje. Zelo dobro se obnesejo posnetki majhnih mladice iz zajčje dlake, s katerimi lahko lovimo praktično povsod, tako v globinah kot tudi plitvinah in ob bregu. Osebno najraje uporabim malo ali neobtežene, saj precej bolj naravno plavajo in sem imel z njimi veliko več uspeha kot s težjimi. Še posebej v zahtevnih in nižjih vodostajih. Tudi drugod je bolje uporabiti tonečo vrvico, kot pa obteževati muho. Nekakšnih obvez in zakonitosti pri muharjenju ni, zato lahko vedno lovimo po svoje in na svoj način. V tem je tudi njegov čar. Pri potezankah moramo paziti, da je velikost le-teh po pravilih, saj v jesenskem času za muharjenje na sulca veljajo drugačni pogoji, oprema in dovolilnice. Kot smo že omenili, je nekako najbolj jesenska muharska riba lipan. Zato so tudi revirji, kjer je le-ta jeseni dobro zastopan, precej popularni. Lahko se zgodi, da bo na mestu revirja, ki smo si ga izbrali, zato tudi kar nekaj več ljudi, kot smo bili vajeni poleti. Malo strpnosti in potrpljenja, predvsem pa osnovnega muharskega bontona in rib bo verjetno dovolj prav za vse. Drugače pa ima ribolovna jesen le eno samo napako. Bistveno je prekratka.

Tomaž Modic

IZ KUHARSKE BELEŽKE GOJKA ŠKORIČA

OCVRTE RIBJE PALČKE Z BUČNIMI SEMENI IN KORUZNO MOKO

Jed, ki jo predstavljamo, smo pripravili v času tradicionalnega tabora mladih ribičev v Račah, ki je letos potekal v času od 11. do 13. avgusta. Organizatorji so tudi na letošnji tabor povabili kuharskega mojstra Gojka Škoriča.

Gojko je mladim ribičem, ki so sodelovali na taboru, predstavil še eno okusno ribjo jed. Številni mladi ribiči so z zanimanjem sledili Gojku kot vneti poslušalci, nekateri pa so se izkazali tudi kot zelo zagnani pomočniki.

Skupaj smo iz filejev tolstolobika pripravili ocvrte ribje palčke z bučnimi semeni in koruzno moko. Mladi ribiči so bili v začetku nekoliko zadržani. Marsikdo, ki je ob pripravi jedi zatrdil, da ribe rad le lovi, je pa ne, je potem do zadnje z veseljem pospravil ocvrte palčke.

Zato jed v tokratni številki predstavljamo tudi bralcem glasila Ribič, s priporočilom, da jo pripravite tudi sami. Namesto tolstolobika lahko uporabite tudi fileje kakšne druge bele ribe.

Ocvrte ribje palčke (ribji »fingersi«) z bučnimi semeni in koruzno moko

Za pripravo ribjih palčk z bučnimi semeni in koruzno moko za 4 osebe potrebujemo:

- 80 dag ribjega fileja brez kosti in kože
- 25 dag koruzne moke
- 15 dag mletih bučnih semen
- 20 dag bele gladke moke
- 1 dl mineralne vode
- 2 dl mleka
- 4 jajca
- 1 limono
- 5 dl olja za cvrtje
- sol.

Ocvrte ribje palčke z bučnimi semeni in koruzno moko. (foto: Gojko Škorič)

Vita je z veseljem pomagala Gojku pri paniranju ribjih palčk.

Nik je zagnano pomagal Gojku, panirane ribje palčke je dobro namočil v testu, predem smo jih spekli v razgretem olju. (foto: B. Jerše)

Ribje fileje posolimo in pokapamo z limoninim sokom. Damo jih v hladilnik marinirat za pol ure.

Med tem časom pripravimo panado iz 6 dag koruzne moke in 4 dag mletih bučnih semen. Vse dobro premešamo in po potrebi dodamo še kakšen dekagram moke.

Potem iz preostale koruzne moke in bele moke ter zmletih bučnih semen pripravimo testo. Vse sestavine dobro premešamo.

Ubijemo jajca in ločimo rumenjake od beljakov. V drugo posodo damo rumenjake, dodamo mleko in mineralno vodo, posolimo in dobro razžvrkljamo. Dodamo zmes iz moke in mletih bučnih semen ter vse dobro premešamo. Dobiti moramo gosto maso kot za palačinke.

Nato stepemo beljake in jih dodamo masi ter rahlo premešamo, da dobimo penasto kompaktno maso.

Ribje fileje posušimo s papirnato brisačo in jih narežemo na 4 do 5 cm dolge rezance oziroma palčke. Najprej jih dobro povaljamo v panadi, potem pa damo še v testo.

Pečemo jih 4 do 5 minut, odvisno od debeline palčk, v razgretem olju za cvrtje, ki smo ga predhodno segreti na 70 do 80 stopinj.

Zraven postrežemo majonezno omako, lahko tudi kakšno drugo, tatarsko ali pekočo.

Za majonezno omako potrebujemo:

- 6 dkg kisle smetane
- 4 dkg majoneze
- malo belega suhega vina
- par kapljic limoninega soka
- nasekljan peteršilj
- sol
- poper.

Majonezo damo v posodo, dodamo kisko smetano, limonin sok in/ali belo suho vino ter sesekljan peteršilj. Vse dobro premešamo. Če želimo pekočo omako, dodamo še malo tabaska.

Ob jedi lahko postrežemo suho belo vino.

Jedi pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

Potok Suha v jesenskih barvah (foto: J. Boríšek)